

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας
100

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

27 Αυγούστου 2014

www.sekonline.gr

No 1136

**Ενάντια στην κυβέρνηση
της φτώχειας, του πολέμου
και του ρατσισμού**

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η άποψή μας

σελ 3

Από το Σύνταγμα με τις καθαρίστριες (φωτό) στη Θεσσαλονίκη όλοι μαζί

6 Σεπτέμβρη
Όλοι στη Θεσσαλονίκη
Πανελλαδικό Συλλαλητήριο
Αγαθό Βενζέλου 8μμ

* Ενάντια στα Μνημόνια,
στη σφαγή στη Γάζα
και τους νεοναζί της ΧΑ

* Για να τελειώνουμε
με την κυβέρνηση
των Σαμαροβενζέλων

Εκδήλωση συζήτηση

Κυριακή 7 Σεπτέμβρη 12μεσ. ΕΔ08

Ομιλήτες: από ΕΡΤ, Νοσοκομεία, εκπαιδευτικοί και από Εργατικά Αλληλεγγύη

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ: 0800 75 7075 ΠΡΟΚΛΕΤ

Αναχώρηση από Αθήνα 6/9 Μουσείο 8μμ

εργατική αλληλεγγυη

Οι καθαρίστριες
μιλούν στην ΕΑ

σελ 17

ΜΠΛΟΚΟ στην ορκομωσία
νεοναζί σε Δήμους - Περιφέρειες

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ όλοι οι
εγκληματίες της Χρυσής Αυγής

**ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**

Παρασκευή 29 Αυγούστου, 4μμ
Κτίριο 9.84, Γκάζι, Πειραιώς 100

ΚΕΕΡΦΑ

Έξω η ΧΑ
απ' τα Συμβούλια

σελ 6

**ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ
ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ**

Ισραήλ - το κράτος
τρομοκράτης

σελ 13

Όχι στο εμπάργκο
με τη Ρωσία

σελ 2

Η τραγωδία
του Κουρδιστάν

σελ 15

Η Σούδα ορμητήριο
των νέων πολέμων
στη Μέση Ανατολή

σελ 16

“Υγροποιημένες” αερ(ι)ολογίες του Σαμαρά

Τις τελευταίες μέρες έκαναν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα που προειδοποιούν ότι το χειμώνα μπορεί να υπάρχουν διακοπές στην παροχή φυσικού αερίου, αν επιδεινωθεί η κατάσταση στην Ουκρανία. Μετά τους αγρότες, η συμμετοχή της Ελλάδας στον εμπορικό πόλεμο ΗΠΑ-ΕΕ με τη Ρωσία απειλεί να αφήσει νοικοκυριά χωρίς θέρμανση.

Βέβαια, η κυβέρνηση έτρεξε με δηλώσεις του υπουργού Ενέργειας **Μανιάτη** να καθυσχύσει τον κόσμο, επειδή έχει καταθέσει πρόταση στην ΕΕ για συντονισμένη πολιτική υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG). Αν ο Πούτιν κλείσει τη στρόφιγγα του φυσικού αερίου, η κυβέρνηση σχεδιάζει να εισάγει από άλλες χώρες υγροποιημένο φυσικό αέριο.

Η αλήθεια είναι ότι η πρόταση αυτή οδηγεί σε μεγαλύτερη ελληνική εμπλοκή στους ενεργειακούς ανταγωνισμούς και εντάσσεται σε σχεδιασμούς που προϋπήρχαν του ρωσικού εμπάργκο.

Ένα άρθρο στον Ριζοσπάστη του Σαββάτου 23 Αυγούστου¹ θυμίζει ότι η κυβέρνηση έχει προγραμματίσει την αναβάθμιση των εγκαταστάσεων υποδοχής LNG στη Ρεθυθούσα αλλά και τη δημιουργία αντίστοιχων εγκαταστάσεων στην Αλεξανδρούπολη και στην Καβάλα στα πλαίσια μιας πολιτικής που ο **Σαμαράς** είχε παρουσιάσει σε ημερίδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην Πορτογαλία στις 17 Ιούνη:

«Πρέπει να διαφοροποιήσουμε τους προμηθευτές μας, πράγμα που σημαίνει μεταξύ άλλων, να αναπτύξουμε θαλάσσιους δρόμους μεταφοράς ενεργειακών πόρων. Με άλλα λόγια χρειαζόμαστε ένα αριθμό τερματικών σταθμών υγροποιημένου φυσικού αερίου κατά μήκος όλης της ευρωπαϊκής ακτογραμμής. Και στη Μεσόγειο και στον Ατλαντικό... Και χρειαζόμαστε να αναπτύξουμε θαλάσσιους δρόμους για να μεταφέρεται από τις χώρες προέλευσης στα ευρωπαϊκά παράλια».

Ποια συμφέροντα πιέζουν προς μια τέτοια «διαφοροποίηση» των εισαγωγών ενέργειας;

Πρώτα απ’ όλα τα γεωστρατηγικά συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού που προωθούν τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Τα κοιτάσματα φυσικού αερίου που έχουν εντοπιστεί στην Ανατολική Μεσόγειο, στις ΑΟΖ της Κύπρου και του Ισραήλ, δεν είναι οικονομικά εκμεταλλεύσιμα παρά μόνο με τη μέθοδο της υγροποίησης. Ένας υποθαλάσσιος αγωγός μέχρι την Ελλάδα είναι πολύ δαπανηρός, ενώ η μεταφορά με τάνκερ LNG βολέει μια χαρά τους εφοπλιστές που ήδη έχουν βάλει μπροστά παραγγελίες κατασκευής τέτοιων πλοίων.

Βέβαια οι εφοπλιστές δεν επενδύουν στηριγμένοι μόνο σε τόσο αβέβαιες προοπτικές όπως η αξιοποίηση των κοιτασμά-

των της Ανατολικής Μεσογείου. Έχουν κατά νου έναν πολύ πιο ισχυρό παράγοντα τις αμερικάνικες εξαγωγές LNG.

Στις ΗΠΑ την τελευταία δεκαετία, η παραγωγή φυσικού αερίου έχει εκτιναχτεί χάρη στη νέα τεχνολογία που ονομάστηκε fracking. Με τις πλάτες των κυβερνήσεων Μπους και Ομπάμα, οι αμερικάνικες εταιρείες ενέργειας άρχισαν να χρησιμοποιούν μια καταστροφική για το περιβάλλον μέθοδο οριζόντιων γεωτρήσεων και υδραυλικής διάνοιξης των προσβάσεων σε κοιτάσματα που παλιά ήταν απρόσιτα. Αυτό ανέβασε την παραγωγή σε σημείο που πολλοί αναλυτές να μιλούν για ενεργειακή ανεξαρτησία των ΗΠΑ.

Παραμύθι

Η θεωρία ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν πια ανάγκη τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής είναι ένα παραμύθι, όπως εξηγεί πολύ ωραία ένα πρόσφατο βιβλίο με τίτλο “Snake Oil”.² Παρά την τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή, κύρια των υδάτινων πόρων, η παραγωγή φυσικού αερίου με τη μέθοδο fracking στηρίζεται στην εκμετάλλευση των πιο «εύκολων» κοιτασμάτων. Η συνέχισή της απαιτεί όλο και πιο δαπανηρές (και καταστροφικές) γεωτρήσεις και αυτό με τη σειρά του απαιτεί αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου που βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα. Οι πολυεθνικές της ενέργειας προσανατολίζονται σε εξαγωγές φυσικού αερίου από τις ΗΠΑ στη διεθνή αγορά.

Τυπικά, η αμερικάνικη νομοθεσία απαγορεύει την εξαγωγή ενεργειακών πόρων από τις ΗΠΑ. Αλλά το υγροποιημένο φυσικό αέριο θεωρείται «κατεργασμένο» προϊόν και εξαιρείται. Ήδη υπάρχουν αμερικάνικες εταιρείες που διέθεταν εγκαταστάσεις εισαγωγής LNG στις ΗΠΑ και τώρα τις μετατρέπουν σε εξαγωγικές.

Κάπου εκεί έχουν τη ρίζα τους τα μεγαλύτερα σχέδια των ελλήνων εφοπλιστών για τάνκερ LNG και του Σαμαρά για «θαλάσσιους δρόμους». Στηρίζονται στην προοπτική έντασης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών ΗΠΑ-Ρωσίας και συνδυάζονται με τις λυσοαλές προσπάθειες του Ισραήλ να παραμείνει το νούμερο 1 μπουλντόγκ του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή.

Αν φτάσετε το χειμώνα να παγώνετε χωρίς θέρμανση (είτε γιατί δεν υπάρχει φυσικό αέριο, είτε γιατί έχει γίνει πανάκριβο), θυμηθείτε ότι εκτός από τα Μνημόνια πρέπει να ανατρέψουμε και τα πολεμοκάπηλα σχέδια των Σαμαροβενιζέλων.

Πάνος Γκαργκάνας

1. Υποδομές LNG – «Πολυεργαλείο» στα χέρια των μονοπωλίων, Ριζοσπάστης 23-08-2014, σελ.8

2. Richard Heinberg, Snake Oil, how fracking’s false promise of plenty imperils our future, Clairview Books 2014.

Γνήσιο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο σημαίνει: Νομιμοποίηση των μεταναστών Διάλυση της FRONTEX Ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά

Ανέβαλε για άλλη μία φορά η κυβέρνηση την συζήτηση του λεγόμενου αντιρατσιστικού νομοσχεδίου στη βουλή, η οποία είχε αρχικά προγραμματιστεί να γίνει στις 26 Αυγούστου. Η επίσημη εξήγηση που έδωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης ήταν ότι προέκυψε “έκτακτο προσωπικό του κώλυμα”, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για συνέχιση των ανοιγμάτων της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων στην ακροδεξιά.

Το «νέο» σχέδιο νόμου του υπουργείου Δικαιοσύνης είναι στην ουσία αυτό του Ρουπακιώτη που συντάχθηκε την περίοδο της τρικομματικής κυβέρνησης αλλά δεν κατατέθηκε ποτέ στη Βουλή λόγω διαφωνιών. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο κοροϊδία, αφού δεν προχωρά σε καμία νέα νομοθετική πρωτοβουλία που να καταργεί στην πράξη τον θεσμοθετημένο ρατσισμό.

Είναι πρόκληση να ονομάζεται αντιρατσιστικό ένα νομοσχέδιο που δεν κάνει αναφορά στο στοιχειώδες αίτημα της νομιμοποίησης των μεταναστών, που έχει στην ουσία καταργηθεί εδώ και μία δεκαετία. Μπορεί καθημερινά εκατοντάδες μετανάστες και πρόσφυγες να προσπαθούν να γλυτώσουν από τους πολέμους στη Μέση Ανατολή, αλλά η κυβέρνηση συνεχίζει την επιθετική πολιτική απέναντί τους, με τις επιχειρήσεις σκούπα του Ξένιου Δία, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης-κολαστήρια, τον φράχτη στον Έβρο, το πάγωμα του νόμου για την ιθαγένεια και την ψήφο των μεταναστών στις δημοτικές εκλογές.

Και την ίδια στιγμή βάζει στο αρχείο τις δολοφονίες στο Φαρμακονήσι, βγάζει αθώους τον Βαγγελάτο και τους μπράβους του που απάντησαν με σφαίρες στους μετανάστες της Μανωλάδας όταν ζήτησαν τα δεδουλευμένα τους, και αποφυλακίζει Χρυσουαγίτες βουλευτές “λόγω αμφιβολιών” για συμμετοχή τους στην εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής.

Το νομοσχέδιο του Ρουπακιώτη, ήταν στην ουσία μία προσπάθεια της τρικομματικής κυβέρνησης να αποχτήσει ένα προοδευτικό πρόσημο στα μάτια των εργαζόμενων και της νεολαίας, χωρίς όμως να αντιμετωπίζει στο ελάχιστο το ζήτημα του ρατσισμού. Είναι πρόκληση ότι ακόμα και μετά τις αποκαλύψεις για την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής απέναντι σε μετανάστες, ομοφυλόφιλους, αγωνιστές της

αριστεράς, κατεβαίνει προς ψήφιση το ίδιο σχέδιο νόμου, και μάλιστα πάει να τροποποιηθεί ακόμα πιο κοντά στις επιθυμίες της ακροδεξιάς. Οι πιέσεις των δεσποτάδων που ξεσπάθωσαν γελοιοποίησαν άλλον ένα υπουργό Δικαιοσύνης.

Παρωδία

Το γεγονός ότι ακόμα και αυτή η παρωδία αντιρατσισμού συνάντησε την διαφωνία 38 βουλευτών της ΝΔ φανερώνει για άλλη μία φορά ότι οι γέφυρες της ΝΔ με τους φασίστες καλά κρατούν. Οι κραυγές ότι το νομοσχέδιο δεν μιλάει για τη σφαγή των Αρμενίων είναι καθαρά προσχηματικές, ιδιαίτερα από βουλευτές που δεν λένε λέξη για τη σφαγή στη Γάζα.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι παραμονές κατάθεσης του νομοσχεδίου έκανε την εμφάνισή του ο πρώην γραμματέας της κυβέρνησης **Μπαλτάκος**, ο οποίος με συνέντευξή του στη Real δήλωσε ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι «νομικό έκτρωμα επιστροφής στον σκοταδισμό του Μεσαίωνα»! Το κάλεσμα του **Αδωνη Γεωργιάδη** για επανασυστασία στην ΝΔ και ιδιαίτερα προς τον Καρατζαφέρη, είναι η επιβεβαίωση ότι ο Σαμαράς ψάχνει για «αμφίπλευρα» ανοίγματα που δεν του βγαίνουν.

Η χλιαρή στάση της κοινοβουλευτικής αριστεράς έχει αφήσει τα περιθώρια για όλες αυτές τις μανούβρες. Η Αριστερά πρέπει να προτάξει τα αιτήματα του αντιρατσιστικού κινήματος: διαδικασία νομιμοποίησης των μεταναστών χωρίς χαρτιά, απόδοση ασύλου στους πρόσφυγες, κατάργηση της FRONTEX που αποτελεί το αστυνομικό-στρατιωτικό σκέλος της ρατσιστικής ΕΕ-φρούριο με θύματα δεκάδες χιλιάδες πνιγμένους στο Αιγαίο, τον Έβρο, την Μεσόγειο, χορήγηση ιθαγένειας σε όλα τα παιδιά χωρίς διακρίσεις για την καταγωγή των γονιών τους. Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να φράξουμε το δρόμο στους Νεοναζί, που εκτρέφονται πολιτικά μέσα από την αξιοποίηση του κρατικού ρατσισμού. Με αφορμή την τραγική επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα μπορούμε κλιμακώνοντας τη δράση του αντιρατσιστικού - αντιφασιστικού κινήματος να βάλουμε τέρμα στα «αμφίπλευρα» παιχνίδια του Σαμαρά.

Κατερίνα Θωίδου

Οι εργάτες γης στη Μανωλάδα

Η ΑΔΕΔΥ πρέπει να κλημακώσει την απεργιακή δράση. Η φωτο είναι από την απεργία στις 9 Ιούλη. Περισσότερα στη σελίδα 4.

Κυβέρνηση και Ευρωζώνη Μπαίνουν στο φθινόπωρο παραπαίοντα

Όσο περισσότερο προσπαθούν ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος να πείσουν ότι όλα είναι υπό έλεγχο, τόσο πιο πολύ αναδεικνύουν ότι μπαίνουν στο φθινόπωρο παραπαίοντα.

Το προφανές παράδειγμα που το έχουν όλες οι εφημερίδες είναι τα μπρος-πίσω-μπρος με τον ΕΝΦΙΑ. Η υποτιθέμενη εκστρατεία μείωσης των φόρων που σχεδιάζεται να είναι το μεγάλο προεκλογικό χαρτί της ΝΔ ξεκίνησε με το μεγαλύτερο χαράτσι που έχει γίνει. Αλλά το ζήτημα δεν περιορίζεται εκεί.

Άλλο προφανές παράδειγμα είναι το λεγόμενο «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο (βλέπε και στη διπλανή σελίδα). Η Καθημερινή προβάλλει πρωτοσέλιδα κυριακάτικα ότι Σαμαράς και Βενιζέλος θέλουν τον Κουβέλη για Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως «άνοιγμα» προς την κεντροαριστερά. Αλλά την ίδια στιγμή ο υπουργός Δικαιοσύνης ομολογεί ότι το «προοδευτικό αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο δεν περνάει γιατί αντιδρούν 38 ακροδεξιό βουλευτές της ΝΔ.

Ακόμη πιο μεγάλες αντιφάσεις προκύπτουν στην εξωτερική πολιτική. Οι πολυδιαφημισμένες «άριστες σχέσεις» με τη Ρωσία έχουν αντικατασταθεί με την ελληνική συμμετοχή στις κυρώσεις της ΕΕ εναντίον της σε τέτοιο βαθμό ώστε

να υπάρχει κίνδυνος διακοπής της ροής φυσικού αερίου το χειμώνα!

Το αλαλούμ δεν είναι αποκλειστικά ελληνικό. Τα τελευταία στοιχεία που ανακοινώθηκαν για την οικονομική πορεία της Ευρωζώνης επιβεβαιώνουν ότι οι προβλέψεις για ανάκαμψη φέτος διαψεύδονται. Η Ιταλία έπεσε ξανά σε αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης, η Γαλλία έμεινε στο μηδέν και η ίδια η Γερμανία γυρίζει προς τα κάτω. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αναγκάζεται να παραδεχθεί ότι ίσως χρειαστούν έκτακτα μέτρα, πέρα από τις θηριώδεις ενέσεις προς το τραπεζικό σύστημα που έχει ήδη ανακοινώσει.

Γαλλία

Οι πολιτικές προεκτάσεις φαίνονται με τον πιο έντονο τρόπο στη Γαλλία, όπου ο Ολάντ αναγκάστηκε να κάνει ανασχηματισμό της κυβέρνησης που είχε ορίσει μόλις πριν από πέντε μήνες. Τότε η αλλαγή της κυβέρνησης ήταν το επακόλουθο της ήττας στις τοπικές εκλογές, τώρα η πολιτική κρίση ήρθε γιατί ο υπουργός οικονομίας δήλωσε ότι δεν αντέχει άλλη λιτότητα.

Οικονομική αποτυχία και πολιτική αστάθεια είναι το κοινό υπόβαθρο. Και το ίδιο κοινή είναι η βάρβαρη συνταγή που ψάχνουν για να ξεκολλήσουν: δίπλα στη λιτότητα, περισσότερα ανοίγματα

στην ακροδεξιά, περισσότερος ρατσισμός και μεγαλύτερη πολεμοκαπηλεία. Ισλαμοφοβική κινδυνολογία σε βάρος και των μεταναστών και των πληθυσμών της Μέσης Ανατολής, κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ από τη Γάζα μέχρι το Ιράκ και την Ουκρανία.

Αυτό είναι το πραγματικό «μείγμα» πολιτικής που κουβαλάνε ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος στη ΔΕΘ. Δεν έχουμε τίποτε καλό να δούμε περιμένοντας να κριθεί η τύχη της συγκυβέρνησης στην Προεδρική εκλογή της Άνοιξης. Αντίθετα, έχουμε κάθε λόγο να κλιμακώσουμε τους αγώνες για την ανατροπή της συγκυβέρνησης εδώ και τώρα. Το συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη μπορεί και πρέπει να γίνει αφετηρία μιας τέτοιας κλιμάκωσης συνεχίζοντας με απεργίες ενάντια στις απολύσεις, με τα αντιφασιστικά συλλαλητήρια του Σεπτεμβρίου και συνδέοντας την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη με τη συνολικότερη αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Μια τέτοια ανάταση του κινήματος είναι και το καλύτερο αντίδοτο στην παθητικότητα της κοινοβουλευτικής αριστεράς, που οι ηγεσίες της μοιάζουν απορροφημένες στις εκλογικές προετοιμασίες τους. Όλοι στη Θεσσαλονίκη και ανεβαίνοντας το μυαλό μας είναι στην κλιμάκωση και όχι στις κοινοβουλευτικές «ζυμώσεις».

Δήλωση των δικηγόρων Θανάση Καμπαγιάννη και Κώστα Σκαρμέα

“Κληθήκαμε και καταθέσαμε σήμερα, 26/08/2014, στο αρμόδιο Τμήμα Αντιμετώπισης Ρατσιστικής Βίας της Γενικής Ασφάλειας Αττικής σχετικά με την αναφορά μας στον Άρειο Πάγο για το πογκρόμ που εξαπέλυσαν μέλη της Χρυσής Αυγής τις ημέρες μετά τη δολοφονία του Μανώλη Καντάρη στο κέντρο της Αθήνας το 2011, με αποκορύφωμα το όργιο βίας της 12ης Μαΐου. Για τα πάνω από εκατό θύματα της φασιστικής βίας εκείνων των ημερών και για τον θάνατο του μπαγκλαντεσιανού Αλίμ Αμπντούλ Μάναν στα Κάτω Πατήσια από μαυροντυμένους μαχαιροβγάλτες, μόνον ένας (1) δράστης, ο υποψήφιος βουλευτής Άρτας της Χρυσής Αυγής Ηλίας Κολιόπουλος, έχει καθίσει στο εδώλιο.

Νέα στοιχεία

Μετά την αναφορά μας, η Εισαγγελία σχημάτισε δικογραφία και διέταξε προανάκριση την οποία διεξάγει το Τμήμα Αντιμετώπισης Ρατσιστικής Βίας της ΕΛΑΣ. Καταθέσαμε σήμερα νέα στοιχεία για την κεντρική οργάνωση του πογκρόμ της 12ης Μαΐου 2011 από τη Χρυσή Αυγή, ηγετικά στελέχη της οποίας ήταν παρόντα και καθοδηγούσαν τις βίαιες επιθέσεις: ανάμεσά τους οι ήδη υπόδικοι για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης Κασσιδιάρης, Παναγιώταρος, Ηλιόπουλος και Μπούκουρας.

Προσκομίσαμε περαιτέρω στους αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους έγγραφο του ΕΚΑΒ που περιέχεται στη δικογραφία της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή, από το οποίο προκύπτουν ονόματα μεταναστών-θυμάτων του πογκρόμ της 12ης Μαΐου τα οποία διαμετακομίστηκαν στην Πολυκλινική και τον Ευαγγελισμό με σπασμένα κεφάλια.

Η ΕΛΑΣ διαθέτει πλέον ονοματεπώνυμα θυτών και θυμάτων του πογκρόμ: κάθε περαιτέρω καθυστέρηση στην απαγγελία κατηγοριών και τη σύλληψη των δραστών αποτελεί όχι πλέον παθητική, αλλά ενεργητική συγκάλυψη της ρατσιστικής βίας που καθοδήγησε και εξαπέλυσε το νεοναζιστικό μόρφωμα. Ηθικοί αυτοурγοί των εγκληματικών πράξεων που τελέστηκαν είναι τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής με προεξάρχοντες τους Κασσιδιάρη και Παναγιώταρο στους οποίους θα πρέπει να απαγγελθούν κατηγορίες. Η ευθύνη για κάθε νέα καθυστέρηση βαρύνει πλέον τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη Βασ. Κικιλία και την ίδια την κυβέρνηση.”

Το προαύλιο της ΕΡΑ Ζακύνθου γεμάτο με κόσμο, μουσικές και ιδέες

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Το εργαστήρι αλληλεγγύης και επικοινωνίας στην ΕΡΑ Ζακύνθου, που ξεκίνησε την περασμένη Κυριακή 17/8 και ολοκληρώθηκε την Δευτέρα 25/8, αποτέλεσε την προσπάθεια για μια συνάντηση και συνέντευξη αλληλέγγυων και εργαζόμενων σε μια γιορτή αντίστασης και ανυπακοής στα σχέδια της πιο μισητής κυβέρνησης των τελευταίων δεκαετιών.

Μέσα από τις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ξαναζωντάνεψε ο χώρος του τοπικού ραδιοσταθμού 14 μήνες μετά την επιβολή του "μαύρου" στην ΕΡΤ, στέλνοντας ένα σαφές μήνυμα ότι δεν υπάρχουν προσωπικές και ατομικές διέξοδοι στα οξυμμένα ζητήματα που απασχολούν ένα κοινωνικό σύστημα σε βαθύτατη κρίση και ότι οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ παραμένουν ένα από τα ζωντανά παραδείγματα της εργατικής αντίστασης στις μέρες μας.

Οι κινηματογραφικές προβολές PALIKARI - ΛΟΥΙΣ ΤΙΚΑΣ- SACHAMANTA - ο ΑΓΩΝΑΣ, οι μουσικές συναυλίες, η παρουσίαση μιας νέας ομιλίας (λαϊκό θέατρο) και η συζήτηση ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ απέδειξαν ότι οι εργατικοί χώροι μπορούν να μεταβάλλονται σε εστίες ελεύθερης συζήτησης, ψυχαγωγίας και οργάνωσης. Οι εγκαταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο προαύλιο χώρο της ΕΡΑ Ζακύνθου ήταν αποτέλεσμα της δουλειάς αλληλέγγυων πολιτών και εργαζομένων και προσφορών από φορείς με πολιτιστικό και κοινωνικό χαρακτήρα και όλες οι εκδηλώσεις αφιερωμένες στη μνήμη της συνάδελφισσάς μας **Αδαμαντίας Παντή** που ήταν δίπλα μας μέχρι το τέλος...

*Πέτρος Πομόνης
εργαζόμενος ΕΡΑ Ζακύνθου*

ΜΕΤΡΟ

Κινητοποίηση οργανώνουν οι εργαζόμενοι του Μετρό την Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου, στις 11πμ, στο υπουργείο Μεταφορών (κτίριο παλιού ΥΠΕΧΩΔΕ, Χαριλάου Τρικούπη 182). Με ανακοίνωσή τους καλούν τους συνδικαλιστές και όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς να συμμετέχουν μαζικά στη συγκέντρωση.

Οι εργαζόμενοι του Μετρό διαμαρτύρονται για τον εμπαιγμό της Διοίκησης που είχε υποσχεθεί ότι για οποιαδήποτε πρόσληψη θα προσλάμβανε από τους απολυμένους του Μετρό, αλλά αυτή η υπόσχεση ολοένα και αναβάλλεται. Σαν να μην έφτανε αυτό, με την ενοποίηση ΟΣΥ-ΣΤΑΣΥ, το διοικητικό προσωπικό θα μειωθεί από το 14% στο 7%. Αντί για προσλήψεις δηλαδή έρχονται νέες απολύσεις.

Ο **Αντώνης Σταματόπουλος**, πρόεδρος των εργαζόμενων στο Μετρό μας σχολίασε την παραπάνω εξέλιξη τη στιγμή που τερματίστηκε και η επιστράτευση που κρατούσε από την μεγάλη απεργία του Γενάρη του 2013.

«Με την ενοποίηση των Υπηρεσιών της ΟΣΥ-ΣΤΑΣΥ υπάρχει σοβαρά ο κίνδυνος των απολύσεων αφού θα πάνε το διοικητικό προσωπικό από το 14% στο 7%. Εμείς έχουμε έλλειψη προσωπικού, ζητάμε να γίνουν προσλήψεις όχι απολύσεις. Τώρα τέλειωσε η επιστράτευση, πρέπει όλα τα συνδικάτα των μεταφορών να το παλέψουμε μαζί. Θεωρώ ότι είναι καλύτερα να μας ξανά επιστρατεύσουν παρά να κάτσουμε ήσυχα, να «κρατήσουμε δυνάμεις» και να περάσουν οι απολύσεις».

Συντονισμός Συνέλευση 28 Σεπτέμβρη

Πανελλαδική Συνέλευση οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου στις 11πμ στην Πανεπιστημιακή (Κλεισθένους 15, πίσω από το Δημαρχείο Αθήνας). Σύσκεψη για την οργάνωση της Συνέλευσης θα γίνει την Παρασκευή 29 Αυγούστου στις 6.30μμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας (αίθουσα συσκέψεων 3ου ορόφου).

Ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης**, συνδικαλιστής λιθογράφος μας μίλησε για την ανάγκη να οργανωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα η Συνέλευση του Συντονισμού. «Τα τελευταία χρόνια η εργατική τάξη έχει δεχτεί μεγάλα χτυπήματα στα ασφαλιστικά της δικαιώματα, στις κοινωνικές παροχές, στις εργασιακές σχέσεις, στους μισθούς. Ταυτόχρονα όμως συναντάμε τις αντιστάσεις των εργατών με μικρούς ή μεγαλύτερους αγώνες. Αυτό ακριβώς το σημείο είναι που φοβούνται οι κυβερνήσεις και επιδιώκουν να περάσουν νέα μέτρα που να περιορίζουν αυτή τη δυναμική. Εμείς ως συνδικαλιστές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ενισχύουμε τον κάθε αγώνα που ξεσπάει για να φτάσει ως το τέλος και να κερδίσει. Παλεύουμε για να υπάρχει αλληλεγγύη σε κάθε κομμάτι που αγωνίζεται και θέλουμε να υπάρχει πιο συγκεκριμένη συνεργασία. Με τη Συνέλευση που οργανώνουμε θέλουμε να συγκεντρωθούν όλα τα κομμάτια που πα-

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**

- ✓ **ΣΥΝΤΟΝΙΖΟΜΑΣΤΕ**
απο τα κάτω
- ✓ **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ**
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
- ✓ **ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ**
των αγώνων

**ΚΥΡΙΑΚΗ 28
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ**
11πμ αίθ. Πανεπιστημιακής
(Κλεισθένους 15, πίσω από το Δημαρχείο Αθήνας)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ, ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ & ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

λεύουν ή ετοιμάζονται να βγουν σε αγώνες για να ανταλλάξουν αγωνιστικές εμπειρίες, να βρεθούν μαζί και να οργανώσουν στη συνέχεια μαζικότερους αγώνες».

Ο Συντονισμός κυκλοφορεί νέα προκήρυξη και αφίσα για την οργάνωση της Συνέλευσης που θα είναι διαθέσιμη για όλους στη σύσκεψη της Παρασκευής.

Όχι στις διαγραφές φοιτητών

Νέα επίθεση στους φοιτητές και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ξεκίνησε η κυβέρνηση με πρωταγωνιστή τον νέο υπουργό Παιδείας, **Λοβέρδο**. Μέσα στο κατακάλοιρο απείλησε με την άμεση διαγραφή (στις 31 Αυγούστου) 180 χιλιάδων φοιτητών. Από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε μια νέα εκστρατεία «λάσπης» για όσους δεν έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους με όλα τα «κλασικά επιχειρήματα» για «αιώνιους», «λιμνάζοντες», «χαραιοφάδες» φοιτητές που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό.

Την Τρίτη 26 Αυγούστου την ώρα που η ΕΑ έφευγε για το Τυπογραφείο θα ξεκινούσε συγκέντρωση των ΕΑΚ στα Προπύλαια με αφορμή τη συζήτηση στην Επιτροπή Παιδείας στο β' θερινό τμήμα της Βουλής. Η συζήτηση είχε να κάνει με την «Ίδρυση και την οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία», αποδέλοιπο του νόμου της Διαμαντοπούλου.

«Φυσικά, αυτό το μέτρο δεν έρχεται από μόνο του, αλλά εντάσσεται μέσα στη συνολικότερη προσπάθεια της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, που προσπαθούν να υλοποιήσουν τα τελευταία χρόνια, το νόμο Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, το σχέδιο Αθηνά και στην πιο πρόσφατη φάση την απόλυση διοικητικών υπαλλήλων

και τη συγκρότηση νέων Οργανισμών σε ΑΕΙ-ΤΕΙ» αναφέρει η ανακοίνωση της **ΕΑΚ**.

«Ξέρουμε τι φέρνει η αναδιάρθρωση. Φέρνει ένα πανεπιστήμιο απόλυτα προσαρμοσμένο στις κατευθύνσεις της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μνημονίων, πλήρως ευθυγραμμισμένο με το νέο μοντέλο εργαζόμενου στον καιρό της κρίσης. Έναν εργαζόμενο εντατικοποιημένο, πειθήνιο, χωρίς συλλογικές αναπαραστάσεις και διεκδικήσεις, χωρίς στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα, έτοιμο να αποδεχθεί τον μισθό-χαρτζιλίκι και την ανασφάλιστη δουλειά.

Εταιρίες

Σε αυτό θα βρίσκουν ολόένα και περισσότερο χώρο ιδιωτικές εταιρίες, οι οποίες έχοντας πλέον την δυνατότητα αγοράς εδρών, θα παράγουν κατά παραγγελία έρευνα, ενώ με την μορφή εργολάβων θα εμπορεύονται τις στοιχειώδεις φοιτητικές παροχές και τη μέριμνα. Ένα τέτοιο πανεπιστήμιο θέλει ένα τρομοκρατημένο φοιτητικό κίνημα και φοιτητές προσηλωμένους στους εντατικούς ρυθμούς σπουδών, που δεν θα τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, που δεν θα μπορούν να διεκδικούν συλλογικά μέσα από τους φοιτητικούς τους συλλόγους. Η μαζική πρόσβα-

ση -ακόμα και για τα πιο φτωχά στρώματα- στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που κέρδισαν μακροχρόνιοι νικηφόροι αγώνες του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας μπαίνει πιο ξεκάθαρα από ποτέ στο στόχαστρο» αναφέρει σε άλλο σημείο της. Ολόκληρη την ανακοίνωση μπορείτε να την διαβάσετε εδώ: <http://tinyurl.com/l8g84qn>

Ανακοίνωση-καταγγελία εξέδωσε και το **Δίκτυο Πανεπιστημιακών**. Ένα κομμάτι της τονίζει: «Η εξαγγελία του Υπουργού Λοβέρδου για διαγραφές στις... 31/8 (ούτε καν μετά την εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου) 180.000 φοιτητών, ακολουθώντας ανάλογες επιταγές του προκατόχου του Αρβανιτόπουλου, είναι μια κυνική επίδειξη αυταρχισμού, από έναν υπουργό που η ρατσιστική και κυνική αναληγσία του με τη διαπόμπευση των οροθετικών προκάλεσε παγκόσμια κατακραυγή... Η διορθωτική παρέμβαση που έγινε στη συνάντηση των Πρυτάνων δεν αναιρεί το γεγονός ότι στις 31/8 χιλιάδες φοιτητές, που ΔΕΝ επιβάρυναν καθ' οιονδήποτε τρόπο το δημόσιο πανεπιστήμιο, θα διαγραφούν. Ανοίγει έτσι ο δρόμος και για τα επόμενα προβλεπόμενα κύματα διαγραφών αλλά και για την ενεργοποίηση της ρύθμισης του ανώτατου ορίου χρόνου σπουδών».

Νέος κύκλος επιθέσεων στους δημόσιους υπάλληλους

Η εκστρατεία απολύσεων της κυβέρνησης με την «αξιολόγηση» δεν θα μπορούσε να μην συνοδεύεται με νέο κύκλο λασπολογίας στους δημόσιους υπάλληλους. Πρώτος και καλύτερος ο φιλοκυβερνητικός Τύπος με μπροστάρη τα ΝΕΑ και τα δεκάδες σάπ που αναπαρήγαγαν το δημοσίευμα της εφημερίδας την Παρασκευή 22 Αυγούστου.

Αυτή τη φορά το πρόβλημα δεν ήταν ο υπέρογκος αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων ή οι τεράστιοι μισθοί τους και τα μπόνους τους, αλλά το χαμηλό τους επίπεδο. «Τσακωμένοι με την τεχνολογία», «επιμένουν στο χαρτί και στο μολύβι», «διακοσμητικοί οι υπολογιστές στα γραφεία τους», «δεν ξέρουν να στείλουν ένα e-mail», «δεν γνωρίζουν ξένες γλώσσες» ήταν οι τίτλοι που συνόδευαν την αναπαραγωγή του συγκεκριμένου δημοσιεύματος.

Το ολοσέλιδο δημοσίευμα των ΝΕΩΝ έδινε και πιο συγκεκριμένα νούμερα. Μόνο το 40% γνωρίζει πώς να κάνει επεξεργασία κειμένου και να χρησιμοποιήσει το ίντερνετ, ενώ μόνο το 36% αξιοποιεί την ηλεκτρονική αλληλογραφία.

Το πραγματικά ενδιαφέρον όμως στα νούμερα της έρευνας ήταν ότι έδινε τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων και μάλιστα με ακρίβεια. Δεν έχει περάσει τόσοσ πολλός καιρός από την προηγούμενη επίθεση που μιλούσε για το «ένα εκατομμύριο δημοσίους υπαλλήλους».

Τα ΝΕΑ δίνουν τους εξής αριθμούς: οι μόνιμοι υπάλληλοι έχουν περιοριστεί σε 527.702, ενώ οι αορίστου χρόνου είναι 48.834. Σε αυτά τα νούμερα μπορούμε να κάνουμε τρεις παρατηρήσεις.

Η πρώτη «δικαιώνει» τον **Κυριάκο Μητσοτάκη**, τον υπουργό των απολύσεων, όπως τον έχουν ονομάσει οι καθαρίστριες, οι Σχολικοί Φύλακες, οι εκπαιδευτικοί και πολλοί άλλοι κλάδοι.

Τον περασμένο Απρίλιο παρουσιάζοντας την Μεταρρυθμιστική Ατζέντα της κυβέρνησης για το 2014-15 είχε δηλώσει χαρακτηριστικά: «Ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων την τελευταία τετραετία έχει μειωθεί κατά 200.000 και πλέον, ενώ η ετήσια μισθολογική δαπάνη έχει μειωθεί κατά περίπου οκτώ δισεκατομμύρια ευρώ».

Αυτή είναι η πραγματικότητα, τα μέτρα των Μνημονίων έχουν επιφέρει τεράστια μείωση στους εργαζόμενους στο δημόσιο. Στη συγκεκριμένη παρουσίαση ο Κ. Μητσοτάκης ανέφερε ακόμα ότι «περνάμε πλέον από την επίτευξη ποσοτικών στόχων στην εκπλήρωση ποιοτικών μεταρρυθμίσεων, σε μια ατζέντα που θέτουμε εμείς».

Εις βάρος Παιδείας και Υγείας

Πραγματικά, αυτό που ισχύει σε σχέση με την σύνθεση του εργατικού δυναμικού είναι ότι έχει αλλάξει δραματικά εις βάρος της Παιδείας, της Υγείας, των Υπηρεσιών. Αντίθετα, τα Σώματα Ασφαλείας ή οι παπάδες παραμένουν είτε σε σταθερό αριθμό είτε αυξάνονται. Η Ελλάδα παραμένει στις κορυφαίες θέσεις του κόσμου στην αναλογία πληθυσμού/αστυνομικών.

Στους δέκα χιλιάδες κατοίκους αντιστοιχούν 52 αστυνομικοί, ενώ για παράδειγμα στη γειτονική Τουρκία αυτό το νούμερο φτάνει μόλις τους 42. Ακόμα πιο χαμηλά είναι σε χώρες της Ευρώπης. Για παράδειγμα, 38 στο Βέλγιο, από 32 στην Γερμανία και την Αυστρία.

Η τρίτη παρατήρηση έχει να κάνει με την υποκρισία. Αυτά τα δημοσιεύματα προσπαθούν να παρουσιάσουν ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν προσόντα, ενώ στην «αγορά» υπάρχουν καλύτεροι και πιο εξειδικευμένοι εργαζόμενοι. Ποιος όμως μπορεί να καταπιεί αυτό το ψέμα όταν η ανεργία στους νέους και τις νέες χτυπάει «κόκκινο», ενώ στην πράξη έχουν απαγορευτεί οι προσλήψεις;

Αυτή είναι η ουσία. Η κυβέρνηση με τη νέα εκστρατεία ψεμάτων και κατηγοριών προσπαθεί να βρει καινούργιες δεξαμενές απολύσεων. Όπως μπορείτε να διαβάσετε και δίπλα, ξεκινά ο «επανελέγχος» για τους υπάλληλους αορίστου χρόνου έτσι ώστε να βρεθούν όσοι δεν πληρούν τα (νέα) κριτήρια.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα λόγο να πιστέψουν ότι περισσεύει κανένας συνάδελφος τους, αλλά να δώσουν αυτή την κυβέρνηση και τα τσιράκια της. Αυτοί είναι οι μόνοι που πλεονάζουν...

Από την απεργία στις 9 Ιούλη

Η ΑΔΕΔΥ πρέπει να κλιμακώσει απεργιακά

Συνεχίζεται η απεργία διαρκείας-αποχή από κάθε εργασία που έχει να κάνει με την «αξιολόγηση» στο Δημόσιο μετά την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ που έγινε την Πέμπτη 21/8.

Η απόφαση συμπεριέλαβε και τις εργασίες που έχουν να κάνουν με τις διαδικασίες επαναπροσδιορισμού, με νέα κριτήρια, της μετατροπής των συμβάσεων αορίστου σε ορισμένου χρόνου, τον λεγόμενο «επανελέγχο» από τη μεριά της κυβέρνησης. Αυτή η διαδικασία δεν είναι βέβαια τίποτα άλλο παρά να βρεθεί μια νέα δεξαμενή απολύσεων από τη στιγμή που η «αξιολόγηση» έχει μπλοκαριστεί από τις εργατικές αντιστάσεις.

Ακόμα, το Γενικό Συμβούλιο έβγαλε κάλεσμα συμμετοχής στη διαδήλωση στη ΔΕΘ το Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου στις 6μμ, ενώ έδωσε εξουσιοδότηση στην Εκτελεστική Επιτροπή να καλέσει σε 24ωρη απεργία ή άλλη κινητοποίηση στις 23 Σεπτεμβρίου, ημέρα εκδίκασης της επαναπρόσληψης των καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών και στις 10 Οκτώβρη, την ημέρα που θα εκδικαστεί η προσφυγή της ΑΔΕΔΥ στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Είναι φανερό ότι αυτές ήταν οι ελάχιστες αποφάσεις που θα μπορούσε να αποφασίσει το Γενικό Συμβούλιο. Από τη μεριά των **Παρεμβάσεων** του Δημοσίου Τομέα μπήκε, μέσα από τις τοποθετήσεις των μελών του ΓΣ, η ανάγκη να κλιμακωθεί η απεργιακή δράση με 48ωρες επαναλαμβανόμενες ή τριήμερες απεργίες μετά το τρίτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου με αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων. Η απεργία-αποχή από τις διαδικασίες «αξιολόγησης» πραγματικά έχει στριμώξει την κυβέρνηση, αλλά αυτό δεν φτάνει για να καταργηθεί ο ίδιος ο νόμος.

«Απεργιακή σύγκρουση για να φύγουν»

Ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο Γεννηματά, στην τοποθέτηση του ανέφερε: «Η απεργία-αποχή έχει παίξει σπουδαίο ρόλο, αλλά για να μην πάθουμε αμνησία χρειάζεται να θυμηθούμε ότι το μπλοκάρισμα της «αξιολόγησης» έχει έρθει με σύγκρουση και με απεργίες. Για αυτό χρειάζεται να κλιμακώσουμε με νέα απεργία μετά από το πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου. Θυμηθείτε την μεγάλη απεργία στις 9 Ιούλη και τι ρόλο έπαιξε. Μπορούμε να αποφασίσουμε από

τώρα μια 24ωρη, για παράδειγμα την ημέρα που εκδικάζεται η υπόθεση των καθαριστριών, και να κλιμακώσουμε με απεργία διαρκείας. Η κυβέρνηση εκτός από τις απολύσεις, δίνει τη Σούδα, κάνει κοινές ασκήσεις με το Ισραήλ. Πρέπει να φύγει. Δεν θα πέσει μόνη της. Χρειάζεται απεργιακή σύγκρουση».

Από τη μεριά των δυνάμεων του **ΜΕΤΑ** (πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ) και του **ΠΑΜΕ** δεν μπήκε συγκεκριμένη πρόταση για απεργιακό πρόγραμμα παρά γενικόλογες εκτιμήσεις για τη συνέχεια και αποκομμένες δράσεις. Συν τοις άλλοις, έχει δημιουργηθεί ένα μπλοκ που αρχίζει να βάζει το ζήτημα για μια «άλλη», «δίκαιη αξιολόγηση» που το μόνο που κάνει είναι να δημιουργεί σύγχυση στις γραμμές των εργαζόμενων. Σε αυτό έχουν προσχωρήσει τα δύο κομμάτια της **ΠΑΣΚΕ**, η **ΔΑΚΕ**, αλλά και η **Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή** του **Θ. Μπαλασόπουλου**. Η πίεση από τα κάτω, η καλύτερη οργάνωση της βάσης και η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε όλα τα σωματεία είναι το καλύτερο εχέγγυο ότι αυτός ο αγώνας δεν θα μείνει στη μέση.

Νεκ. Δ.

Αλληλεγγύη στους εργάτες της Μανωλάδας

Από αριστερά: Π. Κωνσταντίνου, Λ. Ασμής και Δ. Χριστόπουλος

Φωτό: Ελένη Παπαδοπούλου

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Ηλείας

ΠΥΡΓΟΣ

Μεγάλη επιτυχία είχε το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Ηλείας που οργάνωσε το Σάββατο 23/8 στον Πύργο το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας, με τη συμμετοχή εκατοντάδων αντιρατσιστών, αντιφασιστών, σωματείων, αριστερών οργανώσεων και κινημάτων, ανάμεσά τους μετανάστες από τη Μανωλάδα που ήταν μάρτυρες στην πρόσφατη δίκη.

Κεντρικοί ομιλητές της εκδήλωσης ήταν ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου, ο Δημοσθένης Χριστόπουλος και ο Λάζαρος Ασμής από το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας.

Τον κύκλο των ομιλητών άνοιξε ο Λάζαρος Ασμής, τονίζοντας ότι ο αγώνας κατά του φασισμού και κατά του ρατσισμού είναι αγώνας ζωής, κάνοντας μια σύντομη αναδρομή στην ίδρυση αλλά και δράση του Αντιφασιστικού Μετώπου Ηλείας. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ της Ελένης Παπαδοπούλου στην εφημερίδα "Πρωινή της Ηλείας", ο Λάζαρος Ασμής τόνισε: «Ήταν η ανάγκη να φτιάξουμε ένα δίκτυο αλληλεγγύης απέναντι στους μετανάστες της Μανωλάδας, στα θύματα της δολοφονικής επίθεσης των μπράβων του Βαγγελάτου και της πρόσφατης απόφασης του δικαστηρίου της Πάτρας. Έτσι γεννήθηκε και η ιδέα του σημερινού φεστιβάλ, προβλήματα που είναι συνδεδεμένα με το γενικότερο πρόβλημα του φασισμού και του ρατσισμού στην Ελλάδα», είπε.

«Η απόφαση του δικαστηρίου της Πάτρας για την Ν. Μανωλάδα μας αφορά όλους τους εργαζόμενους», είπε ο Π. Κωνσταντίνου. «Θέλουν να κάνουν την Ελλάδα μια απέραντη Μανωλάδα με αφεντικά που θέλουν εργάτες απλήρωτους και δεν πρέπει να περάσει. Πρέπει να στηρίξουμε την μάχη της Μανωλάδας, δεν θεωρούμε ότι τελείωσε τίποτα, το δικαστήριο της Πάτρας πρέπει να την πάρει πίσω αυτήν την απόφαση. Η μάχη της Μανωλάδας είναι για να έχουν όλοι οι μετανάστες χαρτιά, για να σταματήσει η εκμετάλλευση και στα χωράφια και παντού. Θέλουμε νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς όρους. Αυτή είναι η απάντηση που δίνουμε εμείς, έχουμε μπροστά μας να οργανώσουμε μια μεγάλη καμπάνια ενάντια στο ρατσισμό». Στην εκδήλωση το λόγο πήραν επίσης ο Λίτον Χάνκ από την Ένωση Μεταναστών Εργατών Μανωλάδας και η Τόνια Λαχανιώτη από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας.

Μετά την επιτυχία του Φεστιβάλ, το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας συνεχίζει με τη συμμετοχή του στη σύσκεψη που καλεί η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας στις 26/8 ενώ ανακοινώθηκε τοπική αντιφασιστική κινητοποίηση στις 18 Σεπτεμβρίου στον Πύργο, την ημέρα της δολοφονίας του Π. Φύσσα. Στη συνέχεια ακολούθησε συναυλία από συγκροτήματα από Αθήνα, Πάτρα, Πύργο και Αμαλιάδα. Ανάμεσά τους ο Στάθης Δρογώσης και ο Μανώλης Φάμελλος, αλλά και μέλη του συγκροτήματος PanxRomana.

ΠΑΤΡΑ

Σύσκεψη συνδικάτων, φορέων, οργανώσεων της αριστεράς, αντιρατσιστικών κινήσεων και κινήσεων υπεράσπισης των δημοκρατικών ελευθεριών, καλούσε η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας και η Ένωση Μεταναστών Εργατών, την Τρίτη 26 Αυγούστου το απόγευμα στο Εργατικό Κέντρο, με στόχο την οργάνωση νέων μαζικών κινητοποιήσεων του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος για να καταδικαστούν τα αφεντικά της Ν.Μανωλάδας για τα εργοδοτικά ρατσιστικά τους εγκλήματα.

Όπως αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ και της Ένωσης Μεταναστών Εργατών: "Παρά τη παρέμβαση της προϊσταμένης της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου Ε. Κουτζαμάνη που ζητεί να εξεταστεί το σκεπτικό αθωωτικών αποφάσεων του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Πάτρας για τους πυροβολισμούς που τραυμάτισαν δεκάδες εργάτες γης στην Ν. Μανωλάδα, συνεχίζονται οι ρατσιστικές διώξεις. Ο διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Βάρδας παρενέβη για λογαριασμό του ιδιοκτήτη των χωραφιών όπου έχουν τις παράγκες τους οι εργάτες που δούλευαν στην Βαγγελάτος ΑΕ και τους «συμβούλευσε» να φύγουν από την περιοχή διότι οι ελεύθεροι πλέον δράστες των πυροβολισμών δεν τους θέλουν στη περιοχή «μήπως και συμβεί τίποτα πάλι.»

Με τέτοιου τύπου μεθοδεύσεις επιχειρούν να τρομοκρατήσουν ξανά τους εργάτες Γης στα φραουλοχώρα και να συνεχίσουν να βγάζουν τα κέρδη τους σε καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης, με κόσμο που θα δουλεύει πρωί-νύχτα, θα ζει σε άθλιες συνθήκες σε παράγκες και δεν θα διαμαρτύρεται όταν θα είναι απλήρωτος... Η εργοδοτική τρομοκρατία και η κάλυψή της από την Αστυνομία του Κικιλία δεν θα περάσει".

Συμπάρασταση
στους εργάτες γης της Μανωλάδας

Μετά την προκλητική αθωωτική απόφαση οργανώνουμε την απάντησή μας

Η Manolada to Dhakhabad & Cairo
workers united shall win

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Τρίτη 26 Αυγούστου
Εργατικό Κέντρο, 7μμ

ΟΜΙΛΗΤΕΣ: ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΙΡΜΠΑ, ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΡΑΠ-ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΟΛΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΠΠΑΣ, ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΤΗ ΗΛΕΙΑΣ
ΛΙΤΟΝ ΧΑΝΚ, ΕΝΩΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΤΟΝΙΑ ΛΑΧΑΝΙΩΤΗ, ΚΕΕΡΦΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ-ΦΟΡΕΙΣ-ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΚΕΕΡΦΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ ΑΡΕΙΩΝ
www.antiracismfestival.gr
antiracismfestival@yahoo.gr
ΤΗΛ ΚΕΕΡΦΑ: 210 322871

Ανοιχτές εκδηλώσεις
Ένας χρόνος από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Οργανώνουμε τον Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ-ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9, πλ. Βαρνάβα, 7μμ

ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ-ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9, πάρκο ΦΙΕ, 7.30μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9, πλ. Γαρδένιας, 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 11/9, Μάνδρα Μπλόκου Κοκκινιάς, 7.30μμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 11/9, κεντρική πλατεία, 7μμ

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 11/9, πεζόδρομος Ναυαρίνου, 7μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, πλ. Εθνικής Αντίστασης, 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, Πλατεία Δημαρχείου, 6.30μμ

ΤΟΥΜΠΑ-ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, πλ. Χαριλάου, 7μμ

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 13/9, Πλατεία Ηρώων, 6.30μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΣΑΒΒΑΤΟ 13/9, πλ. Πανόρμου, 7μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΣΑΒΒΑΤΟ 13/9, πλ. Χαλανδρίου, 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14/9, πλ. Λαού, 7μμ
Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος

ΝΕΑΠΟΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14/9, Ρολόι, 7μμ

Ανοιχτές συνελεύσεις για την οργάνωση του Αντιφασιστικού Σεπτεμβρη

ΗΡΑΚΛΕΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/8, Εργατικό Κέντρο, 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 1/9, Δημαρχείο Νίκαιας, 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 22/9, Εργατικό Κέντρο, 6.30μμ

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΕΡΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8, Κολοκοτρώνη 32 Α, 7μμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 27/8, πλ Μερκούρη
70 χρόνια από το μπλόκο της Καλλιθέας. Δεν ξεχνάμε, συνεχίζουμε την πάλη ενάντια στο φασισμό!
Ομιλητές: Γιάννης Μαραβελάκης, Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός
ΠΕΜΠΤΗ 28/8, αντιφασιστική συγκέντρωση στο χώρο του Μπλόκου Καλλιθέας στην πλατεία Σφαγείων, 9μμ

Ξεκινά ο Σεπτέμβρης του Παύλου

Στη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής, κλιμακώνουμε τη δράση του αντιφασιστικού κινήματος απαιτώντας να μπουν φυλακή οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής και να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων.

Σε μία σειρά πόλεις σε όλη την Ελλάδα οργανώνονται στις 18 Σεπτέμβρη, μεγάλες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις. Χιλιάδες κόσμος αναμένεται να πλημμυρίσει το Κερατσίνι σε μία μεγαλειώδη πορεία που θα ξεκινήσει από το σημείο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα στην Αμφιάλη στις 6μμ. Λίγες ώρες νωρίτερα η πρωτοβουλία ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ, η οποία συγκροτήθηκε από φίλους και συγγενείς του Φύσσα αμέσως μετά τη δολοφονία του, καλεί στις 2μμ στα αποκαλυπτήρια μνημείου στο σημείο της δολοφονίας, στις 3μμ σε δράση δρόμου της πρωτοβουλίας και συμμετοχή στην μεγάλη πορεία στις 6μμ.

Την επόμενη μέρα 19 Σεπτέμβρη, το αντιφασιστικό κίνημα θα πλημμυρίσει το Σύνταγμα σε μία μεγαλειώδη συναυλία που οργανώνει η Πρωτοβουλία ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ στις 5 το απόγευμα.

Λίγες μέρες νωρίτερα το Σάββατο 13 Σεπτέμβρη η Πρωτοβουλία για τη διοργάνωση ενός Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη καλεί μέρα δράσης στην Ζώνη Περάματος με συζήτηση και συναυλία. Η Πρωτοβουλία για τον Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη έχει ήδη απευθύνει κάλεσμα σε αντιφασιστικές κινήσεις στο εξωτερικό για διοργάνωση κινητοποιήσεων στις 18/9. Η ΚΕΕΡΦΑ έχει ξεκινήσει να οργανώνει την επιτυχία του Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη, με αφίσες, προκηρύξεις και την οργάνωση μίας σειράς εκδηλώσεων στις γειτονιές σε όλη την Ελλάδα.

Δράσεις

Οι δράσεις στα πλαίσια του Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη είναι καθοριστικής σημασίας για τις πολιτικές εξελίξεις. Στα μέσα Αυγούστου ολοκληρώθηκε η προανάκριση των εφετών ανακριτριών της δίκης της Χρυσής Αυγής. Πέρυσι μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το αντιφασιστικό κίνημα ανάγκασε την κυβέρνηση να ξεκινήσει την δίωξη των εγκληματιών των ταγμάτων εφόδου.

Φέτος χρειάζεται να κλιμακώσουμε για να βάλουμε την πολιτική πίεση σε κυβέρνηση και δικαιοσύνη να προχωρήσουν στην έναρξη της δίκης του Μιχαολιάκου και όλης της συμμορίας, όσο γίνεται γρηγορότερα πριν να παρέλθει το 18μηνο προφυλάκισης που θα επιτρέψει στους φυλακισμένους νεοναζί να κυκλοφορούν ελεύθεροι και να οργανώνουν τα τάγματα εφόδου. Ηδη και ενώ βρισκόμαστε στην αναμονή του ορισμού της δίκης, άρχισαν και οι απελευθερώσεις νεοναζί στελεχών, όπως της διαβόητης Σκορδέλη, που πρωτοστάτησε στις επιθέσεις και τα μαχαιρώματα στον Άγιο Παντελεήμονα. Ακόμα και όσοι είναι προφυλακισμένοι στον Κορυδαλλό απολαμβάνουν προνομιακής μεταχείρισης, όπως καταγγέλουν οι κρατούμενες στις γυναικείες φυλακές.

Είναι στο χέρι του αντιφασιστικού κινήματος να σταματήσει τα βρόμικα παιχνίδια συμβιβασμών και μεθοδεύσεων της κυβέρνησης για να πέσουν στα μαλακά οι Χρυσαιγίτες που αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να στηριχτούν σε αυτούς.

Επιπλέον χρειάζεται παράλληλα με τη μάχη ενάντια στους φασίστες να δώσουμε τη μάχη ενάντια στη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης των στρατοπέδων συγκέντρωσης, των επιχειρήσεων σκούπα και των πνιγμών της FRONTEX στα Φαρμακονήσια που τους ανοίγει το δρόμο. Μέσα στον Αύγουστο είχαμε την προκλητική αθώωση των δολοφόνων της Ν. Μανωλάδας και τη συγκάλυψη του εγκλήματος του Λιμενικού στο Φαρμακονήσι. Την ίδια στιγμή τα εγκλήματα των νεοναζί συνεχίζονται όπως έδειξαν οι τελευταίες επιθέσεις στα Πατήσια και τα προφυλαγικά της Αλεξάνδρας αλλά και στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά.

Δεν πρόκειται να τους αφήσουμε. Στη μνήμη του Παύλου και όλων των θυμάτων των νεοναζί, οργανώσαμε τον Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη, μέχρι να τους χώσουμε στη φυλακή και στους υπονόμους, όπου και ανήκουν και να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των Μπαλτάκων και των Τροϊκανών που συνεχίζουν να δίνουν κάλυψη στα εγκλήματά τους.

Μπλόκο στις ορκωμοσίες των νεοναζί

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΕΙΣ

ΕΞΩ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ ΑΠΟ ΔΗΜΟΤΙΚΑ...

Κηφισιά
27/8, 7μμ, Αίθουσα Δημ.Συμβουλίου

Γλυφάδα
27/8, 7.30μμ Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου

Θεσσαλονίκη 28/8, 9πμ Δημαρχείο

Αθήνα 29/8, 4μμ Γκάζι Πειραιώς 100

Π. Φάληρο 30/8, Δημαρχείο

Πειραιάς 31/8, 12μες Δημαρχείο

Άλιμος 31/8, 7μμ Θέατρο Κάρολος Κουν

ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Αττική
27/8, 6μμ κλειστό Δροσούπολης, Άνω Λιόσια

Θεσσαλονίκη
27/8, 6μμ κτήριο περιφέρειας Βασ. Όλγας

Ηράκλειο
29/8, 11.30πμ, Βασιλική του Αγ.Μάρκου

Γάννενα
30/8, 9πμ Διοικητήριο Περιφέρειας

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΝΑ ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΣΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κυριακή 31/8 12μες. Δημαρχείο Πειραιά, πλατεία Κοραή

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μπλόκο στις ορκωμοσίες των Νεοναζί της Χρυσής Αυγής που γίνονται αυτή την εβδομάδα σε Δήμους και Περιφέρειες καλεί η ΚΕΕΡΦΑ, ανοίγοντας τις εκδηλώσεις του φετινού Αντιφασιστικού Σεπτέμβρη που οργανώνονται πανελλαδικά στη μνήμη του Παύλου Φύσσα. Όπως αναφέρει το κάλεσμα "Η ορκωμοσία των νεοναζί συμβούλων σε Δήμους και περιφέρειες όπου έχουν εκλεγεί, μόλις δύο έως τρεις εβδομάδες πριν την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, είναι μία απόπειρα σκανδαλώδους νομιμοποίησης αυτής της εγκληματικής συμμορίας ρατσιστών δολοφόνων που φορά κάθε τόσο την προβιά του «νόμιμου πολιτικού κόμματος»".

Ήδη ξεκίνησαν από αυτή την εβδομάδα τοπικές συσκέψεις ενώ έχουν κυκλοφορήσει αφίσες της ΚΕΕΡΦΑ με τα τοπικά καλέσματα σε κάθε ορκωμοσία όπου αναμένεται να εμφανιστούν μέλη της εγκληματικής ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής για να ορκιστούν. "Καλούμε τις δημοκρατικές και αριστερές δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις να απορρίψουν και να αποτρέψουν την συμμετοχή νεοναζί στις «ορκωμοσίες» των νέων δημοτικών συμβουλίων μαζί με το αντιφασιστικό κίνημα. Είναι το καλύτερο ξεκίνημα για ένα αντιφασιστικό Σεπτέμβρη στη μνήμη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. "Καλούμε τις αριστερές και δημοκρατικές δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις, τα συνδικάτα, τις κοινότητες μεταναστών, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις κινήσεις υπεράσπισης δικαιωμάτων να δώσουν δυναμικό παρών στις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις ορκωμοσίες των νέων δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων" αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ.

"Την απόφαση για το πού και πότε θα ορκιστούν οι σύμβουλοι της Χρυσής Αυγής θα τη λάβει ο εισαγγελέας των φυλακών, όπου βρίσκονται κατηγορούμενοι για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης", αναφέρει σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας Έθνος (23/8). "Το ένα ενδεχόμενο είναι να τους χορηγηθεί άδεια και να μεταφερθούν με κλούβα και σιδηροδέσμοι στις αίθουσες των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων και στη συνέχεια να μεταφερθούν πίσω στο κελί τους. Το άλλο, που δεν έχει ξανα συμβεί, είναι η ορκωμοσία να γίνει στις φυλακές".

Το αντιφασιστικό κίνημα που ανάγκασε κυβέρνηση και δικαιοσύνη να προχωρήσουν στην προφυλάκιση της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής, χρειάζεται να δώσει μαζικό παρών στις ορκωμοσίες των Χρυσαιγιτών συμβούλων, θυμίζοντας ότι δεν αναγνωρίζει κανένα δημοκρατικό δικαίωμα στους δολοφόνους νεοναζί εγκληματίες, στέλνοντας το μήνυμα ότι θα συνεχίσει μέχρι την καταδίκη για τα εγκλήματά τους και της ίδιας της εγκληματικής συμμορίας και όσους τους διευκολύνουν, όσο ψηλά και αν βρίσκονται.

Κ.Θ.

Ενάντια στην κυβέρνηση της ανεργίας, του πολέμου και του ρατσισμού

Το Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου, όλοι οι δρόμοι οδηγούν στο μεγάλο πανελλαδικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη. Ο Σαμαράς έχει το θράσος να απειλεί ότι θα εμφανιστεί στα εγκαίνια της ΔΕΘ για να εξαγγείλει ότι η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑ-ΣΟΚ, η πιο μισητή κυβέρνηση των τελευταίων χρόνων, θα συνεχίσει την πορεία της. Είναι σκέτη πρόκληση και στη ΔΕΘ θα πάρουν την απάντηση που τους αξίζει. Μια απάντηση αντικυβερνητική, αντιπολεμική, αντιρατσιστική.

Όσο κι αν προσπαθούν τα παπαγαλάκια να φτιάξουν το προφίλ του Σαμαρά, μιλώντας για εξαγγελία φοροελαφρύνσεων από τη Θεσσαλονίκη, κανένας δεν ξεχνά ότι πρόκειται για μια κυβέρνηση βουτηγμένη στα ψέματα και στο αίμα.

Κάθε μέρα οι υπουργοί μιλάνε για το «τέλος των Μνημονίων» και κάθε μέρα παίρνουν νέα βάρβαρα αντεργατικά μέτρα διαλύοντας μισθούς, συντάξεις, παιδεία, υγεία. Όλο το καλοκαίρι προσπαθούσαν να περάσουν "πακέτα" απολύσεων στο δημόσιο μέσα από το σφαγείο της αξιολόγησης αλλά η αντίσταση των εργαζόμενων τους μπλόκαρε.

Την ίδια ώρα, ο Σαμαράς στηρίζει το Ισραήλ που αιματοκυλάει τη Γάζα. Όλος ο πλανήτης βγήκε στους δρόμους ενάντια στα εγκλήματα σε βάρος των Παλαιστίνων, αλλά η κυβέρνηση μαζί με την ΕΕ και τις ΗΠΑ επιμένει να συνεργάζεται με τους σφαγείς. Ο Ομπάμα στέλνει ξανά τα βομβαρδιστικά των ΗΠΑ στο Ιράκ και ο Σαμαράς συμμετέχει και σε αυτό το εγκλημα, όπως και στον εμπορικό πόλεμο ΗΠΑ-ΕΕ με τη Ρωσία για να μοιράσουν την Ουκρανία.

Πλάτες στους φασίστες

Είναι μια κυβέρνηση που σπέρνει το ρατσισμό και κάνει πλάτες στους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Μιλάνε για «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο και την ίδια στιγμή ο Βαγγελάτος και οι τραμπούκοί του, που πυροβόλησαν τους εργάτες γης στα φραουλοχώρια της Μανωλάδας, τριγυρνάνε ελεύθεροι.

Είναι η κυβέρνηση των Μπαλτάκων που αποφυλακίζει υπόδικους νεοנazi σαν τη Σκρόδελι και τον Μαθασιόπουλο και παζαρεύει «μετανοήστες» χρυσαυγίτες για να μαζέψει τα κουκιά της στη Βουλή.

Η αναμονή για το αν και πότε θα γίνουν εκλογές προκειμένου να ανατραπεί αυτό το αίσχος, είναι λάθος. Οι αγώνες των εργατών γκρέμισαν τις κυβερνήσεις του Καραμανλή, του Παπανδρέου και του Παπαδήμου, το ίδιο μπορεί να γίνει και τώρα.

Το συλλαλητήριο στις 6/9 στη Θεσσαλονίκη θα είναι το σημείο συνάντησης όλων των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος, στέλνοντας καθαρό μήνυμα για το καυτό φθινόπωρο που θα ακολουθήσει. Από τις ηρωικές καθαρίστριες, τους εργαζόμενους της ΕΡΤ, τους λιμενεργάτες της COSCO, τους απεργούς της Κόκα-κόλα, τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία κι όλο το δημόσιο που μπλόκαρε την αξιολόγηση.

Μαζί με τους χιλιάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες που βγήκαν στους δρόμους επανειλημμένα μέσα στο κατακαλόκαιρο, από την Αθήνα μέχρι την Ξάνθη, για να διαδηλώσουν την αλληλεγγύη τους στον Παλαιστινιακό λαό. Μαζί με όλο το αντιφασιστικό κίνημα στο ξεκίνημα του δικού του μήνα, του Αντιφασιστικού Σεπτεμβρίου, ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Θεσσαλονίκη για να απαιτήσουμε όλοι μαζί την ανατροπή της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων και να ανοίξουμε το δρόμο για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν: τις δουλειές μας, τους μισθούς, τις συντάξεις, τα σχολεία, τα νοσοκομεία μας. Η Εργατική Αλληλεγγύη, με αφίσα και προκήρυξη, δίνει όλες της τις δυνάμεις για το σκοπό αυτό.

Η Θεσσαλονίκη μας καλεί

Θα είμαστε παρόντες στη ΔΕΘ και τη μεγάλη συγκέντρωση μαζί με την ομοσπονδία μας, τις καθαρίστριες, τους αγωνιζόμενους της ΕΡΤ, τα Ταμμένα Χαλκίδια, όλοι ενωμένοι σαν μια γροθιά. Έτσι θα συνεχίσουμε. Ενωμένοι μπορούμε να κερδίσουμε οποιονδήποτε αντίπαλο, είτε αυτό είναι το ίδιο το κράτος, είτε η Κόκα Κόλα, είτε η Lafarge. Θα είμαστε και στις πύλες της ΔΕΘ μοιράζοντας υλικό και μαζεύοντας υπογραφές, καλώντας τον κόσμο να στηρίξει τον αγώνα μας.

Είμαστε εδώ και 11 μήνες στους δρόμους κι αγωνιζόμαστε για να ξανανοίξει το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης και να ακυρωθούν όλες οι απολύσεις. Η εταιρία προσπαθεί να βγάλει ένα ψεύτικο κοινωνικό προφίλ μέσω των ΜΜΕ κι εμείς προσπαθούμε να δείξουμε το πραγματικό της πρόσωπο. Αυτή τη βδομάδα ήμασταν στην Αθήνα με 4 αυτοκίνητα με ντυντούκες και καλούσαμε τον κόσμο σε μπούκοτζα στα προίοντα της 3Ε. Η Κόκα Κόλα λέει ψέματα ότι μένει Ελλάδα κι ότι ανοίξει το εργοστάσιο κλπ. Τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει. Αυτοί μόνο θεοί τους έχουν το χρήμα. Τα αποτελέσματα της δουλειάς μας δείχνουν ότι ο κόσμος μας στηρίζει και συμμετέχει στον αγώνα μας. Ήδη με την καμπάνια μας η εταιρία ανακοίνωσε πτώση 11% στα καθαρά κέρδη.

Σπράτος Ναλμπαντιδής
απεργός Κόκα Κόλα Θεσ/νίκης

Καλούμε όλο τον κόσμο στις 6/9, στο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ. Προφανώς όλους τους συναδέλφους της ΕΡΤ από όλη τη χώρα, αλλά κι όλους όσους βρίσκονται σε αγώνα και κινητοποιήσεις. Μόνο ενώνοντας τις φωνές μας αποκτούμε δύναμη. Μόνο ενωμένοι θα τους ανατρέψουμε.

Το κάλεσμά μας για τις 6/9 είναι στις 6μμ στην πλατεία Αριστοτέλους. Πριν από το συλλαλητήριο, στις 2/9, στις 7μμ στο κτίριο της ΕΡΤ3 στη λεωφόρο Στρατού, θα πραγματοποιήσουμε μια μεγάλη συνέλευση εργαζόμενων της ΕΡΤ κι αλληλέγγυων για να οργανώσουμε τα της ΔΕΘ αλλά και τη συνέχεια του αγώνα.

Ελευθερία Φαραντάκη
εργαζόμενη ΕΡΤ3

Το συλλαλητήριο στη ΔΕΘ μπορεί να είναι ορόσημο για το εργατικό κίνημα, στη μάχη του ενάντια στα νέα μνημόνια που φέρνει η κυβέρνηση. Η φοροληλασία συνεχίστηκε και μέσα στο κατακαλόκαιρο, την ίδια στιγμή που στον ιδιωτικό τομέα υπάρχουν ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι που είναι απλήρωτοι από 2 έως 10 μήνες. Η κυβέρνηση χύνει κροκοδείλια δάκρυα για αυτό τον κόσμο την ίδια στιγμή που φέρνει τις απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Οι εργαζόμενοι όμως αντιστέκονται. Οι εργαζόμενοι στην Κόκα Κόλα 3Ε και οι καθαρίστριες δείχνουν το δρόμο για το πως θα σώσουμε τους μισθούς μας και τα δικαιώματά μας. Καιρός λοιπόν να διώξουμε αυτή την κυβέρνηση και να ανοίξουμε ένα δρόμο εργατικής εναλλακτικής. Η διαδήλωση στη ΔΕΘ είναι σημαντικός σταθμός σε αυτή τη μάχη.

Κώστας Πολύδωρος

μέλος Δ.Σ. Σωματίου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών, Γηροκομείων, Εργαστηρίων, Διαγνωστικών Κέντρων και συναφών χώρων Αθήνας

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 6μμ,
ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ
Αθήνα 210 5221509, 6984624073
Αναχώρηση από Μουσείο 8πμ

Πάτρα 6972868929 Βόλος 6974820870
Γιάννενα 6981065550 Λάρισα 6947853655
Γιαννιτσά 6974541520 Ξάνθη 6988944066
Αλεξανδρούπολη 6972552933

Εκδήλωση συζήτηση

Κυριακή 7 Σεπτέμβρη
12μ. ΕΔΟΘ Πρόξενου
Κορομηλά 51

Ομιλητές: από ΕΡΤ, Νοσοκομεία, εκπαιδευτικούς και την Εργατική Αλληλεγγύη

Όπως κάθε χρόνο θα είμαστε στο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ, ειδικά τώρα που έχει φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο. Θα είμαστε όλοι εκεί.

Στη μάχη του νερού έχουμε πετύχει μια προσωρινή νίκη. Μετά το επιτυχημένο δημοψήφισμα και μετά την απόφαση του ΣΤΕ, ο εκπρόσωπος της Suez, της υποψήφιας αγοράστριας εταιρίας, αποδέχτηκε ότι χάσανε. Το ίδιο αποδέχτηκαν και κάποιοι υψηλά ιστάμενοι πολιτικοί. Παρ' όλα αυτά δεν τους εμπιστευόμαστε, ούτε εφησυχάζουμε αν δεν βγει τώρα το νερό της Θεσσαλονίκης από το ΤΑΙΠΕΔ κι αν δεν ανακουωθούν νέοι τρόποι διαχείρισης του νερού, κάτω από τον έλεγχό του λαού.

Ζώης Πολυζωίδης
γραμματέας Σωματίου Εργαζόμενων ΕΥΑΘ

Οι εργαζόμενοι του ΨΝΘ, συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ και καλούμε όλο τον κόσμο να δώσει το παρών στην πορεία στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Το σύνθημά μας είναι να πέσει η κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση θέλει να κλείσει τα ψυχιατρικά νοσοκομεία Αθήνας και Θεσσαλονίκης, στο όνομα της υποτιθέμενης "ψυχιατρικής μεταρρύθμισης". Στα ήδη επιβαρυνμένα γενικά νοσοκομεία με τις τεράστιες ελλείψεις θα προσθέσουν και τις ψυχιατρικές κλινικές. Ο σκοπός της σαμαροβενιζελικής κυβέρνησης είναι οι καταργήσεις ψυχιατρικών μονάδων, κλινικών και θέσεων εργασίας, προκειμένου να προωθήσει την ιδιωτικοποίηση της Ψυχικής Υγείας. Μόνο με τους αγώνες μας μπορούμε να τους σταματήσουμε, συντονισμένα με όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης που παλεύουν. Με τις καθαρίστριες, την ΕΡΤ, τους σχολικούς φύλακες, τους καθηγητές, τους εργάτες της Κόκα Κόλα, τους λιμενεργάτες της Cosco κλπ. Όλοι μαζί διαδηλώνουμε και στέλνουμε το μήνυμα στη ΔΕΘ.

Κατερίνα Αβραμίδου
εργαζόμενη ΨΝΘ

Η δικιά μας "Έκθεση"

Η διαδήλωση στη ΔΕΘ είναι εδώ και 20 χρόνια ένας θεσμός των "από κάτω". Ένα σταθερό ραντεβού για συνδικάτα και αγωνιστές. Κάθε φορά που ο εκάστοτε πρωθυπουργός κάνει τις εξαγγελίες του, από το βήμα της ΔΕΘ, χιλιάδες εργαζόμενοι τον πολιορκούν.

Η αρχή έγινε το 1992 όταν τα εγκαίνια της 57ης ΔΕΘ έγιναν "υπό την προστασία" χιλιάδων αστυνομικών. Ήταν 12 Σεπτεμβρίου και κάθε συγκέντρωση και διαδήλωση για εκείνη την ημέρα, ήταν απαγορευμένη από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Αυτό που είχε τρομοκρατήσει τόσο πολύ την κυβέρνηση, ήταν το κομμάτι με τα 64 λεωφορεία, γεμάτα με 3000 απεργούς της ΕΑΣ, των εργαζόμενων στα αστικά λεωφορεία της Αθήνας, που ανέβαιναν στη Θεσσαλονίκη για να "υποδεχτούν" τον Μητσοτάκη. Η απαγόρευση έσπασε από 2000 διαδηλωτές, παρά το γεγονός ότι οι απεργοί της ΕΑΣ δεν μπόρεσαν ποτέ στη Θεσσαλονίκη. Οι απεργοί αφού διαδήλωσαν μαζικά στη Λάρισα και παρά την τρομοκρατία και τις προσπάθειες να μην προχωρήσουν, συνέχισαν μέχρι και τη Μάλγαρα, όπου υπό την απειλή αιματοκλήσματος, η συνδικαλιστική ηγεσία τους αποφάσισε

σε την επιστροφή τους. Τρεις μέρες μετά, στις 15/9, 20.000 διαδηλωτές γέμισαν την πλατεία Αριστοτέλους για να συμπαρασταθούν στην αντιπροσωπεία των απεργών που έφτασε στη Θεσσαλονίκη. Ο Μητσοτάκης δεν είχε πολύ δρόμο μπροστά του ως πρωθυπουργός. Λίγους μήνες μετά η κυβέρνηση θα έπεφτε και οι απεργοί θα δικαιωνόνταν.

Κάθε χρόνο

Έκτοτε, κάθε χρόνο, τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, οι δρόμοι της Θεσσαλονίκης πλημμυρίζουν από διαδηλωτές. Ο Σημίτης βρήκε μπροστά του τους αντιπολεμικούς ακτιβιστές. Ο Καραμανλής τα συνδικάτα και τις φοιτητικές καταλήψεις. Το ίδιο κι ο Παπανδρέου. Η προσπάθεια τα τελευταία χρόνια είναι να υποβαθμιστεί η παρουσία του πρωθυπουργού στην Έκθεση. Όχι μόνο γιατί δεν έχουν πια τι να υποσχεθούν, αλλά κυρίως γιατί ενώ η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ξεκίνησε σαν ένας θεσμός των από πάνω που έδινε τον τόνο στη Λάρισα και παρά την τρομοκρατία και τις προσπάθειες να μην προχωρήσουν, συνέχισαν μέχρι και τη Μάλγαρα, όπου υπό την απειλή αιματοκλήσματος, η συνδικαλιστική ηγεσία τους αποφάσισε

Οι σφαγές από το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ συνεχίζονται αμείωτες στη Γάζα. Πρέπει να ξεσηκωθούμε ενάντια σε αυτό το έγκλημα σε βάρος των Παλαιστίνων. Όλοι όσοι βγήκαμε στους δρόμους διαδηλώνοντας την αλληλεγγύη μας στον Παλαιστινιακό λαό πρέπει να δώσουμε μαζικά το παρών στη διαδήλωση στη ΔΕΘ το ερχόμενο Σάββατο. Να διαδηλώσουμε ενάντια στους δολοφόνους του Ισραήλ και τους διεθνείς προστάτες του ΕΕ και ΗΠΑ και την ελληνική κυβέρνηση που στηρίζει αποκάλυπτα το κράτος τρομοκρατία.

Αντάν Σεχάντε
εκπρόσωπος Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος

Αλληλεγγύη στους Σύριους πρόσφυγες

Εκτακτο δημοτικό συμβούλιο Χανίων πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 19 Αυγούστου και με θέμα για τους 56 Σύριους πρόσφυγες, μεταξύ των οποίων και 31 παιδιά, από την πρόσφατη караβιά που εδώ και 5 μήνες έχει εγκλωβιστεί στα Χανιά, για να βρεθεί λύση στο ζήτημα της στέγασης αλλά και για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των προσφύγων που δηλώνουν ότι δε επιθυμούν άσυλο αλλά ταξιδιωτικά έγγραφα για να συνεχίσουν το ταξίδι τους στην χώρα που επιθυμούν.

Στη συζήτηση που ακολούθησε, τόσο από την πλευρά της απερχόμενης δημοτικής αρχής όσο και από την πλευρά της αντιπολίτευσης, με εξαίρεση τις δημοτικές παρατάξεις της Αριστεράς, υπήρξε ολική άγνοια ως και ανοιχτή εχθρότητα μεγάλου μέρους του σώματος για τις εξελίξεις στο ζήτημα και για τα αιτήματα των προσφύγων ενώ παράλληλα κυριάρχησε μια τάση διαστρέβλωσης της πραγματικότητας.

Αυτό αποτελεί από μόνο του ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα, ιδιαίτερα όταν από την πλευρά της δημοτικής αρχής υπερτονίζονταν η συμμετοχή της στη στήριξη των προσφύγων – στην πραγματικότητα από την πρώτη στιγμή ο Δήμος Χανίων είχε δηλώσει αναρμόδιος να βοηθήσει τους Σύριους.

Στη συνεδρίαση κυριάρχησε μια προσπάθεια να αποσιωπηθούν οι ευθύνες της δημοτικής αρχής που δήλωνε ηθικός συμπαράστατης αλλά δεν βοήθησε ούτε στο ελάχιστο τους πρόσφυγες, επιρρίπτοντας τις ευθύνες στην κεντρική εξουσία που δεν έχει φροντίσει να υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές για την περίθαλψη των μεταναστών.

Ρατσιστικά επιχειρήματα

Αντί να γίνει προσπάθεια να βρεθούν λύσεις ακούστηκαν ρατσιστικά επιχειρήματα του τύπου ότι τα Χανιά κινδυνεύουν να γίνουν πόλος έλξης μεταναστών που θα δημιουργήσουν προβλήματα ασφαλείας, σχόλια περί «λαθρομεταναστών», ενός όρου που έχει απαγορευτεί διεθνώς ή ακόμα και παρατηρήσεις ότι μόνο τα Χανιά από όλη την Κρήτη προωθούνται για να συγκεντρώνονται οι μετανάστες.

Τέτοιου τύπου αντιλήψεις δεν έχουν θέση σε ένα τέτοιο διάλογο. Αναπαράγουν τη ρατσιστική ατζέντα της κυβέρνησης Σαμαρά – Βενιζέλου, δικαιολογούν τις επιχειρήσεις σκούπα της Αστυνομίας, τις ρατσιστικές δολοφονίες στα σύνορα (Έβρο, Φαρμακονήσι κλπ), και στρώνουν το έδαφος στη Χρυσή Αυγή.

Οι ίδιοι που πρωταγωνίστησαν στη διάλυση και την υποχρηματοδότηση των σχολείων, στο πέταγμα αστέγων συμπολιτών μας στο δρόμο, στο πέταγμα χιλιάδων παιδιών έξω από τους παιδικούς σταθμούς, στην ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών, δηλώνουν αναρμόδιοι και σηκώνουν τα χέρια ψηλά, αρνούμενοι στην ουσία να δώσουν λύση στο πρόβλημα. Στην πραγματικότητα στέκονται απέναντι στους πρόσφυγες και στο κίνημα αλληλεγγύης, όπως στέκονται και ενάντια στις ανάγκες της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων στα Χανιά.

Οι πρόσφυγες δεν χρειάζονται υποκριτικές δηλώσεις συμπόνιας και ηθική «στήριξη» αλλά πρακτικές λύσεις. Να σταματήσει τώρα ο εμπαιγμός. Να δοθεί τώρα λύση στο ζήτημα. Να παραχωρηθεί στέγη και φαγητό στους πρόσφυγες και άσυλο σε όσους επιθυμούν. Να δοθούν άμεσα ταξιδιωτικά έγγραφα σε όσους επιθυμούν και να διευκολυνθεί η μετάβασή τους στον τόπο και τη χώρα που θέλουν να μεταβούν. Δήμος, Περιφέρεια και κυβέρνηση είναι αρμόδιοι να βρουν λύση. Είναι υποχρεωμένοι να τη βρουν. Σχετική ανακοίνωση κυκλοφόρησε και από το δημοτικό σχήμα «Ανταρσία στα Χανιά».

Ειρηναίος Μαράκης,
Χανιά

Στερνό αντίο για τη Λίτσα, μάχη ζωής ο Γιάννης

Στις 31 Ιουλίου έφυγε από τη ζωή η εκπαιδευτικός Ευαγγελία (Λίτσα) Χουσάκου μετά από τροχαίο ατύχημα που είχε μαζί με τον σύντροφό της Γιάννη Κωστόπουλο, επίσης εκπαιδευτικό, ο οποίος νοσηλεύεται στο νοσοκομείο του Ρίου στην Πάτρα δίνοντας σκληρή μάχη για τη ζωή του.

Στην κηδεία της Λίτσας που έγινε στην Πάτρα στις 2 Αυγούστου πλήθος κόσμου παρευρέθηκε για να πει το τελευταίο αντίο. Οι συνάδελφοί της από τις Παρεμβάσεις τόνισαν την πολύτιμη αγωνιστική παρουσία της στον αγώνα τους για να κρατήσουν ανοιχτά τα σχολεία, να μην περάσουν οι αξιολογήσεις και να υπάρχει για όλους δωρεάν και δημόσια παιδεία.

Ο σύντροφός της Γιάννης Κωστόπουλος, ενεργό μέλος των Παρεμβάσεων στην Πάτρα επίσης έπαιξε πρωταγωνιστικό ρό-

λο στη δημιουργία και την κάθοδο του δημοτικού σχήματος «Ανταρσία στην Πάτρα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή».

Είμαστε περήφανοι για όλους τους αγώνες που έχουμε δώσει μαζί με το Γιάννη και τη Λίτσα και ευχόμαστε ο σύντροφος Γιάννης να κερδίσει τη μάχη που δίνει για τη ζωή του. Συμπαραστεκόμαστε στα παιδιά τους που βρίσκονται στο πλευρό του πατέρα τους σ' αυτή τη μάχη.

Στους αγώνες ενάντια στη διάλυση της παιδείας θα είμαστε στη πρώτη γραμμή τιμώντας την μνήμη της Λίτσας και ελπίζουμε να συνεχίσουμε μαζί με τον Γιάννη ξανά την πάλη ενάντια σ' αυτό το σύστημα που καταστρέφει ζωές.

Φωτεινή Λυσικάτου

Να σταματήσουμε τις ομοφοβικές επιθέσεις

Ρατσιστική επίθεση δέχτηκε τα ξημερώματα του Σαββάτου 23 Αυγούστου ζευγάρι ομοφυλόφιλων στην πλατεία Βαρνάβα στο Παγκράτι, την ώρα που κάθονταν σε ένα παγκάκι. Στην αρχή από ένα μηχανάκι που περνούσε, τους πέταξαν νερά μπουγάδας, ενώ στη συνέχεια εμφανίστηκε μια ομάδα δέκα-δεκαπέντε ατόμων, μαυροντυμένοι με ξυρισμένα κεφάλια που τους επιτέθηκε με βρισιές, ξυλοκοπώντας τους. Το αποτέλεσμα ήταν ο ένας από τους δύο να νοσηλεύεται με σπασμένο τον αστράγαλό του σε τρία σημεία και να χρειάζεται χειρουργική επέμβαση.

“Όχι απλά δεν τρομοκρατούμαστε αλλά θα συμμετέχουμε ακόμα πιο ενεργά στο αντιφασιστικό κίνημα για να σταματήσουν οι επιθέσεις” δήλωσαν οι δυο νεαροί σε συντρόφους της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ που τους επισκέφτηκαν στον Ερυθρό Σταυρό.

Πρόκειται για άλλη μια επίθεση σαν αυτές που προηγήθηκαν μέσα στο καλοκαίρι σε ομοφυλόφιλους στην Αθήνα. Οι φασιστικές προκλήσεις και επιθέσεις που αφορούν στις σεξουαλικές προτιμήσεις έρχονται να προστεθούν στο πλάι των ρατσιστικών επιθέσεων σε μετανάστες, αλλά και τη στοχοποίηση κοινωνικών χώρων και στεκιών της αριστεράς και της αυτονομίας. Λίγες μέρες πριν είχε προηγηθεί η επίθεση στο Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά.

Δεν προκαλεί εντύπωση η στοχοποίηση των ομοφυλόφιλων από ακροδεξιούς και φασιστοειδή, ειδικά αυτή την περίοδο όπου με αφορμή το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και τη συζήτηση για το δικαίωμα των ομοφυλόφιλων στο σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης έχει ανοίξει μια ολόκληρη επίθεση από υπουργούς και παπάδες στα σεξουαλικά δικαιώματα. “Ας μας εξηγήσουν οι

υποστηρικτές του νόμου γιατί να προστατεύεται ο αντιρατσισμός και να απαγορεύεται η «ομοφοβία». Τελικά το πρόβλημα δεν είναι η «ομοφοβία», την οποία μόλις μάθαμε ως λέξη, όσο η ομομανία την οποία καθημερινά ζούμε στην πράξη”, λέει ο **Μητροπολίτης Μεσσογαίας** παίρνοντας τη σκυτάλη από τον **Μητροπολίτη Πειραιώς** και άλλους και αναπαράγοντας όλη τη χυδαιολογία περί «ηθικού παραλογισμού».

Ο ρατσισμός και ο σεξισμός είναι από τα βασικά εργαλεία στην προσπάθεια να μπουν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα

στον κόσμο που παλεύει ενάντια στα μνημόνια και τη λιτότητα. Η σεξιστική υστερία που ντύνεται το μανδύα της υπεράσπισης του θεσμού της οικογένειας βγαίνει από τα στόματα των πραγματικών υπεύθυνων για τη διάλυση των εργαζόμενων και των οικογενειών τους μέσω της ανεργίας και της απόγνωσης.

Αντιφασιστική δράση

“Οι ρατσιστικές και οι ομοφοβικές επιθέσεις δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές στις γειτονίες μας. Στο Παγκράτι, η αντιφασιστική δράση έχει απομονώσει τους νεοναζί, στερώντας τους την δυναμότητα να στήσουν τάγματα εφόδου”, αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ. “Τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στην οδό Φιλολάου έχουν πάψει να λειτουργούν ήδη πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα πέρυσι το Σεπτέμβρη. Δεν θα αφήσουμε χώρο στους νεοναζί να σκορπάνε το ρατσιστικό τους δηλητήριο και να οργανώνουν τις φασιστικές τους επιθέσεις στη γειτονιά.”

Η πρώτη απάντηση στις φασιστικές επιθέσεις που έγιναν μέσα στον Αύγουστο ενάντια στον **Σαφράζ Αχμέντ** στα Πατήσια και τον **Ασκάν Ναζάφι** στους Αμπελόκηπους θα είναι την Παρασκευή 29/8, στην ορκωμοσία του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας, στο αμφιθέατρο του Αθήνα 9.84, στο Γκάζι για να μπλοκάρουμε την ορκωμοσία των νεοναζί του Κασιδιάρη.”

Η τοπική επιτροπή της ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε ανοιχτή συνέλευση με θέμα: “Ένας χρόνος από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Να μπουν όλοι φυλακή. Οργανώσουμε τον αντιφασιστικό Σεπτέμβρη”, την Τετάρτη 3 Σεπτέμβρη στις 7μμ, στην πλατεία Βαρνάβα όπου έγινε η επίθεση.

Έλλη Πανταζοπούλου

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ)
τηλ. 2105247584

Οι καθαρίστριες απάντανε στη Βούλτεψη

Ποια είναι η εμπειρία σας από τη μεγάλη συναυλία στο Σύνταγμα;

Κωνσταντία Πετρούση: Η συναυλία ήταν σταθμός. Βλέπαμε βέβαια την αγάπη και τη συμπαράσταση του κόσμου τους τελευταίους μήνες, όταν άλλαξε μορφή ο αγώνας μας. Από τη σκηνή και μετά, ο κόσμος ήταν πολύ πιο κοντά μας. Στη συναυλία περίμενα κόσμο αλλά αυτό που έγινε τελικά ήταν ένα όνειρο. Τόσο κόσμο δε τον φανταζόμουν, ήταν συγκλονιστική βραδιά. Εκεί κατάλαβα ότι με τον αγώνα μας κάτι έχουμε κάνει. Για να είναι τόσοσ κόσμος μαζί μας, άρα προχωράμε σωστά. Αυτό τον αγώνα για την αξιοπρέπεια και τη δουλειά μας έρχονται να τον υποστηρίξουν όλοι. Γι' αυτό δεν μπορούμε να σταματήσουμε, το θέλει ο κόσμος.

Δέσποινα Κωστοπούλου: Θέλω να σταθώ επιπλέον στον κόσμο που ήταν εκεί, που ενίσχυε όταν εμείς περνούσαμε με το κουτάκι της αλληλεγγύης, που αισθανόταν άσχημα όταν δεν είχε μισό ευρώ να βάλει. Όσο για τη στάση της Χαρούλας, ήταν μεγαλειώδης. Μια γυναίκα της δικής της εμβέλειας να ανεβαίνει στη σκηνή φορώντας ένα γάντι και ξέροντας εκ των προτέρων ότι αυτό θα ήταν στόχος για την ίδια. Όπως κι έγινε μετά. Αλλά άνοιξε το δρόμο και για άλλους καλλιτέχνες να την ακολουθήσουν.

Βαγγελιώ Αλεξάκη: Η συναυλία ήταν μια γιορτή όχι μόνο για τις καθαρίστριες αλλά για όλους τους εργαζόμενους. Αυτό που εισέπραξα και θα μου μείνει αξέχαστο είναι οι αγκαλιές και τα λόγια του κόσμου: "προχωράτε, είμαστε μαζί σας, έχετε δίκιο, αν δικαιωθείτε εσείς θα δικαιωθούμε όλοι". Αυτά δε σε αφήνουν να κουραστείς σωματικά και δεν έχεις πλέον το δικαίωμα να σταματήσεις τον αγώνα. Η Χαρούλα Αλεξίου έκανε τα πάντα για μας εκείνο το βράδυ. Το ότι δέ-

Η Κωνσταντία Πετρούση, η Δέσποινα Κωστοπούλου και η Βαγγελιώ Αλεξάκη, τρεις από τις αγωνιζόμενες καθαρίστριες, μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη

χτηκε να τραγουδήσει και να κάνει ένα ολόκληρο πρόγραμμα με όλη της την ορχήστρα, αφιλοκερδώς, σημαίνει πάρα πολλά. Ηρθε περίπου 30.000 κόσμος. Δε ξέρω πόσο καιρό είχε να μαζέψει το Σύνταγμα τόσο κόσμο, κάθε μορφής, νεολαία, μεσήλικες, όλος ο λαός, όλες οι ηλικίες. Και ήρθαν όχι μόνο για τη συναυλία, αλλά γι' αυτό τον αγώνα. Γι' αυτό και έχουμε υποχρέωση να τον πάμε πιο μπροστά.

Η Βούλτεψη δήλωσε ότι είναι "ύβρις" να ασχολούμαστε με τις καθαρίστριες όταν υπάρχουν τόσο άνεργοι. Τί απαντάτε στις συκοφαντίες περί προνομιούχων;

Κωνσταντία: Επειδή είδαν τόσο κόσμο και την αγάπη του, θέλησαν να ενεργοποιήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό και αμέσως να μας βάλουν αντιμέτωπες με τις άλλες κοινωνικές ομάδες. Την "ύβρη" δεν την προκαλέσαμε εμείς, αν θέλουν να σταματήσουμε ας βρουν μια λύση. Ασχολούνται όμως με εμάς γιατί πίσω κρύβονται όλοι οι αγώνες και όλοι οι καταπιεσμένοι υπάλληλοι, όλοι οι εν δυνάμει διαθέσιμοι κι αυτό το φοβούνται. Θέλουν να μας σταματήσουν γιατί τους κάνουμε πολύ κακό. Επειδή υπάρχει το κίνημα των καθαριστριών, φοβούνται ότι δε θα μπορούν να περνάνε τα μέτρα τους.

Δεν είμαστε προνομιούχες. Ως το 2005 ήμασταν με συμβάσεις.

Πληρωνόμασταν με 320 ευρώ το μήνα, όλες τις μέρες, πέντε μέρες τη βδομάδα, χωρίς δικαίωμα να λείψουμε, να αρρωστήσουμε, να πάρουμε άδεια το καλοκαίρι, χωρίς επίδομα αδείας, για τέσσερις ώρες δουλειά και παραπάνω. Και ταυτόχρονα να κάνουμε πολλά παραπάνω, να έχουμε κλειδιά, να είμαστε υπεύθυνες να κλείνουμε τις ΔΟΥ, να κάνουμε ό,τι μας ζητήσει ο έφορος. Με την απειλή ότι αν δεν κάνεις καλά τη δουλειά σου, φεύγεις. Ήταν πάρα πολύ εύκολο να μας διώξουν τότε. Προσωπικά ήμουν έγκυος τότε και μέχρι εννέα μηνών δούλευα και μία βδομάδα αφού γέννησα επέστρεψα στη δουλειά. Λεχώνα γύρισα στη δουλειά και το δέχονταν αυτό όλοι, το υπουργείο το γνώριζε.

Το 2005 έρχεται το Προεδρικό Διάταγμα Παυλόπουλου για να συμμορφωθεί το ελληνικό κράτος με την ευρωπαϊκή οδηγία που μιλούσε για μονιμοποίηση όσων καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και δεν έχουν κενά ανάμεσα στις συμβάσεις. Εμείς είμασταν γυναίκες που και 20 χρόνια στη δουλειά δεν έχουν λείψει μέρα από τη δουλειά τους. Έρχεται λοιπόν το ΠΔ και λέει ότι είμαστε μέσα, είχαμε τις προϋποθέσεις και γίναμε αορίστου μαζί με άλλους 30 χιλιάδες περίπου εργαζόμενους, οι 595 καθαρίστριες. Δεν κάναμε κάτι εμείς παράνομα, ο νόμος μας έβαλε. Και τότε για πρώτη φορά στη ζωή μας,

"Η ύβρις είναι ότι η Βούλτεψη είναι υπουργός.

Εμείς είμαστε αλληλέγγυες με όλους τους εργαζόμενους, με όλες τις καθαρίστριες στον ιδιωτικό τομέα, με όλες τις Κούνεβες που όταν μιλάνε, τις χτυπούν".

πήραμε ανθρώπινο μισθό με βάση τα παιδιά μας, το επίδομα γάμου κλπ, αυτά που όλοι οι υπάλληλοι σε ιδιωτικό και δημόσιο χώρο τα δικαιούνται. Δεν πήραμε τίποτα παραπάνω. Ας πάει η Βούλτεψη στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους να ρωτήσει. Λένε ψέματα! Ντροπή τους! Ύβρις είναι όλα αυτά που κάνουν στην κοινωνία και σε 595 γυναίκες που τις διέκριναν απ' όλους και τις πέταξαν. Η Βούλτεψη αναφέρει τους άνεργους. Την καλούμε να έρθει και να δει το τετράδιο των υπογραφών, οι περισσότεροι που υπογράφουν για μας είναι άνεργοι.

Και βέβαια, δεν υπάρχει κανένα δημοσιονομικό όφελος που χάρισαν τη δουλειά μας σε εργολά-

βους. Απλά τα λεφτά που έπαιρναν 595 γυναίκες και οι οικογένειές τους, πάνε τώρα σε δέκα εργολάβους συν οι μίζες από πίσω. Δεν κέρδισαν κάτι, τα παίρνουν από μας και τα δίνουν εκεί. Αν είχαν στοιχείο ότι οι καθαρίστριες είναι πιο ακριβές από τους εργολάβους θα τα προσκόμιζαν στο πρωτόδικο δικαστήριο. Δεν είχαν και δεν έδωσε ούτε ένα τέτοιο στοιχείο το υπουργείο.

Δέσποινα: Η ύβρις είναι ότι η Βούλτεψη είναι υπουργός. Θα συμπληρώσω ότι εμείς το 2005 γίναμε αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου με τετράωρη απασχόληση. Ο μισθός μας ήταν ο μισός και τα επιδόματα το ίδιο. Και πάλι δηλαδή ήταν χαμηλός ο μισθός μας, ενώ η δουλειά που προσφέραμε ήταν ολόκληρη. Καμιά μας δε δούλεψε ποτέ τέσσερις ώρες, όλες παραπάνω. Ήμασταν στριμωγμένες σαν τα ποντίκια μέσα στα αρχεία να τα φτιάχνουμε, οι περισσότερες ή σχεδόν όλες έχουμε κάνει τα αρχεία των εφοριών. Και συγχρόνως καθαριότητα. Πηγαίναμε στο ταχυδρομείο φορτωμένες με καρτόνια να φέρνουμε την αλληλογραφία τις εποχές που οι δηλώσεις ήταν χειρόγραφε. Προσφέραμε όπου υπήρχε ανάγκη. Εικοσιδύο χρόνια στη δουλειά έφτασα να κάνω τα πάντα σε απίστευτες συνθήκες. Δεν επιλέξαμε να γίνουμε καθαρίστριες γιατί ήταν το όνειρό μας, οι συνθήκες μάς ανάγκασαν. Και είναι τιμή μας που μεγαλώσαμε παιδιά και ζούμε οικογένειες από αυτή τη δουλειά. Όλα μας τα χρόνια είχαμε μάθει να αγωνιζόμαστε. Κι ήρθαν αυτοί τώρα να μας στερήσουν κι αυτό το μισό μισθό.

Βαγγελιώ: Δεν τους φοβόμαστε πια. Προχωράμε ακάθεκτες να πάρουμε τη ζωή μας πίσω και θα την πάρουμε. Μας άξιζαν τα διπλά απ' όσα παίρναμε, κάναμε όλες τις δουλειές. Πρόκειται για σπέκουλα λάσπης για να δίνουν στον κόσμο την εντύπωση ότι ήμασταν ρετιρέ. Εμείς είμαστε αλληλέγγυες με όλους τους εργαζόμενους, με όλες τις καθαρίστριες στον ιδιωτικό τομέα, με όλες τις Κούνεβες που όταν μιλάνε, τις χτυπούν. Εμείς δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με κανένα εργαζόμενο, αυτοί θέλουν να μας βάλουν να σφαχτούμε γιατί ξέρουν πως κανένας μόνος τους δεν μπορεί να νικήσει. Μόνο όλοι μαζί θα μπορέσουμε να νικήσουμε. Τη σπέκουλα, τους την χαρίζουμε. Δεν πιάνει.

Τη συνέντευξη πήρε η Κατερίνα Θωίδου

"Η Βούλτεψη αναφέρει τους άνεργους. Την καλούμε να έρθει και να δει το τετράδιο των υπογραφών, οι περισσότεροι που υπογράφουν για μας είναι άνεργοι".

Η σφαγή που εξελίσσεται στη Γάζα δεν είναι η πρώτη και δεν αναμένεται να είναι η τελευταία στην περιοχή. Πριν από δυο χρόνια είχε προηγηθεί άλλη ισραηλινή επίθεση. Στα τέλη του 2008 ήταν η προηγούμενη εισβολή στη Γάζα, το 2006 η εισβολή στο Λίβανο, πριν από αυτήν η καταστολή της 2ης Ιντιφάντα και ο κατάλογος συνεχίζεται δεκαετία τη δεκαετία για να φτάσουμε μέχρι το 1948, το έτος στο οποίο στήθηκε το κράτος του Ισραήλ, ξανά με πόλεμο.

Οι αφορμές και οι δικαιολογίες αλλάζουν. Αυτό που παραμένει είναι ότι το κράτος του Ισραήλ είναι ένα κράτος-δολοφόνος κατά συρροή. Η φύση του κράτους του Ισραήλ είναι ζήτημα-κλειδί για να καταλάβουμε τι συμβαίνει στην περιοχή και ποια είναι η λύση. Το ισραηλινό κράτος είναι ένα κράτος φτιαγμένο για να προκαλεί πολέμους και να τρομοκρατεί. Οι υποθέσεις εργασίας για ειρηνική συνύπαρξη δυο υποτιθέμενων κρατών που θα βρίσκονται δίπλα-δίπλα -της Παλαιστίνης και του Ισραήλ- δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Ειρήνη στη Μέση Ανατολή μπορεί να υπάρξει με προϋπόθεση τη συνολική απελευθέρωση της Παλαιστίνης και τη διάλυση του κράτους του Ισραήλ.

Κάτι που δεν αρέσει στην ισραηλινή ηγεσία να θυμάται είναι ότι το Ισραήλ είναι ένα κράτος εποίκων. Τα κράτη εποίκων ήταν τα κράτη που συνόδευσαν την επέκταση των ευρωπαϊκών αυτοκρατοριών, όταν οι Μεγάλες Δυνάμεις για να ελέγξουν μια περιοχή έστελναν όχι μόνο στρατό και γραφειοκράτες, αλλά και ένα μέρος του (λευκού) πληθυσμού τους. Αυτού του είδους τα κράτη (από την γαλλική Αλγερία ως τη Ροδεσία στη νότια Αφρική) τα βρίσκει κανείς σήμερα μόνο στις εγκυκλοπαίδειες. Εκτός από το μοναδικό “ζωντανό απολίθωμα” της αποικιοκρατίας, το Ισραήλ. Πριν από 150 χρόνια, οι Εβραίοι στην Παλαιστίνη ήταν λιγότεροι από 15 χιλιάδες, γύρω στο 4% του πληθυσμού. Σήμερα ζουν γύρω στα 6 εκατομμύρια Εβραίοι, περίπου 50% του πληθυσμού.

Σιωνισμός

Ο εποικισμός έγινε με φωτιά και με σίδερο σε βάρος των Παλαιστίνιων. Η ιδεολογία του σιωνισμού, η οποία προώθησε τον εποικισμό της Παλαιστίνης ισχυριζόταν ότι η περιοχή είναι μια “γη χωρίς λαό για έναν λαό χωρίς γη”. Ο σιωνιστικός εποικισμός ακολούθησε διαφορετικό μονοπάτι από αυτό των “λευκών κρατών” στην Αφρική. Δεν ήθελε να μετατρέψει τους Παλαιστίνιους σε φτηνό εργατικό δυναμικό, αλλά να δημιουργήσει μια ξεχωριστή εβραϊκή οικονομία από την οποία οι Παλαιστίνιοι θα πεπιούνταν εντελώς απ’έξω. Η γη έπρεπε να περάσει με κάθε τρόπο στα χέρια των σιωνιστών. Οι επιχειρήσεις έπρεπε να λειτουργούν μόνο με εβραϊκά χέρια.

Οι Παλαιστίνιοι Άραβες θα έπρεπε να μείνουν αόρατοι. Τόσο αόρατοι που το σιωνιστικό κίνημα μπορούσε να έχει και “αριστερές” πτέρυγες οι οποίες επαγγέλλονταν το σοσιαλιστικό παράδεισο στις συλλογικές και αυτοδιαχειριζόμενες φάρμες των κιμπούτς. Μόνο που τα γλυκά πορτοκάλια και το άφθονο ελαιόλαδο έβγαιναν από μια γη κλεμμένη. Και οι ελεύθερες και δημοκρατικές συζητήσεις της κοινότητας γίνονταν μέσα από το συρματοπλέγμα του κιμπούτς – για να κρατιούνται μακριά οι ντόπιοι. Η αντισιωνίστρια εβραία **Χάνι Ρόζενμπεργκ**, περιγράφει μια εμπειρία της τη δεκαετία του

Παλαιστίνιοι πρόσφυγες το 1948

Ισραήλ – το κράτος τρομοκράτης

’40: “Εβρσκα τη ζωή εντελώς υπέροχη – χωρίς χρήμα, έκανες μόνο τη δουλειά σου και το χρήμα πήγαινε σε όλο το κιμπούτς. Οι δουλειές μοιράζονταν με εναλλαγή, έτσι όλοι κάποια στιγμή θα πρόσεχαν τα παιδιά και όλοι θα δουλεύουν στην κουζίνα. Επισκέφτηκα ένα άλλο κιμπούτς που μου φάνηκε πανέμορφο. Έκαναν το καλύτερο φαγητό και υπήρχε πάντα μουσική. Όμως υπήρχε ένα δωμάτιο που δεν επιτρεπόταν να μπει κανένας και κανείς δεν μου έλεγε γιατί. Μέχρι που κάποια στιγμή πήρε το αφτί μου: ‘Εκεί φυλάνε τα όπλα’. Έτσι λοιπόν αυτό το αξιαγάπητο κιμπούτς είχε όπλα για να αρπάζει παλαιστινιακή γη. Εκείνη τη στιγμή, ήξερα ότι είχα γίνει αντισιωνίστρια”.

Το σιωνιστικό κίνημα ήταν ένα περιθωριακό κίνημα στις εβραϊκές κοινότητες όλου του πλανήτη. Η μάχη ενάντια στην καταπίεση και τον αντισημιτισμό από τη Ρωσία ως τη Γαλλία δινόταν με το εργατικό κίνημα και την Αριστερά, όπου πολλοί Εβραίοι είχαν πρωτοπόρο και πρωταγωνιστικό ρόλο. Οι σιωνιστές αντί για κοινή δράση, πρότειναν το διαχωρισμό και τη φυγή. Θα είχαν παραμείνει μια ιστορική παραδοξότητα, αν δεν είχαν υιοθετηθεί από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Αυτό είναι το δεύτερο κλειδί για να καταλάβει κανείς τη φύση του κράτους του Ισραήλ σήμερα. Δεν είναι μόνο ένα κράτος εποίκων, αλλά και ένα κράτος χωροφύλακας των συμφερόντων του ιμπεριαλισμού.

Το Ισραήλ είναι η δεύτερη χώρα στον κόσμο -μετά τις ΗΠΑ- σε κατά κεφαλήν δαπάνες για εξοπλισμούς. Ένας επιστημονικός δείκτης το κατατάσσει πρώτο κράτος στον κόσμο σε βαθμό στρατιωτικοποίησης. Είναι το μόνο κράτος στη Μέση Ανατολή που διαθέτει πυρηνικά όπλα – παράνομα, κρυφά και έξω από κάθε συνθήκη. Παρότι η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ έχει πάρει αποφάσεις σε βάρος του Ισραήλ, οι

ΗΠΑ διατηρούν πάντα το βέτο τους στο Συμβούλιο Ασφαλείας και έτσι το Ισραήλ έχει πράσινο φως για να συνεχίσει τις σφαγές.

Από το 1948 ως σήμερα έχει πάρει 113 δισεκατομμύρια δολάρια σε βοήθεια από τις ΗΠΑ, σχεδόν δυο δις κάθε χρόνο. Αν εξαιρέσει κανείς το κατεχόμενο Αφγανιστάν, το Ισραήλ συνεχίζει να είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο σε αποδοχή αμερικάνικης βοήθειας, σχεδόν τρία δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο.

Προστασία

Γιατί τόσο προστασία στο Ισραήλ; Δεν πρόκειται για κάποια συνωμοσία. Η αμερικάνικη βοήθεια είναι τροφή στο μαντρόσκυλο που εξασφαλίζει τα συμφέροντα των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή. Η διακήρυξη του Υπουργού Εξωτερικών της Βρετανίας, Μπάλφουρ, το 1917 με την οποία η Βρετανία έδινε το ΟΚ για δημιουργία εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη, έβαλε τις βάσεις για την ειδική σχέση σιωνιστών και ιμπεριαλισμού. Το 1947-48 η “Διεθνής Κοινότητα” έδωσε τη συγκατάθεσή της για την ίδρυση του Ισραήλ και οι Μεγάλες Δυνάμεις (της Ρωσίας του Στάλιν συμπεριλαμβανομένης) έκαναν τα στραβά μάτια όταν το νέο κράτος εξαπέλυσε πόλεμο κατά των Αράβων και έδιωξε πάνω από 700 χιλιάδες Παλαιστίνιους από τη γη τους. Το 1956 το Ισραήλ πολέμησε στο πλευρό των Αγγλογάλλων κατά της Αιγύπτου όταν ο Νάσερ τόλμησε να εθνικοποιήσει τη Διώρυγα του Σουέζ. Το 1967 είχε αλλάξει πλέον προστάτη και οι ΗΠΑ χειροκρότησαν την αρπαγή της Δυτικής Όχθης, της Χερσονήσου του Σινά (και της Λωρίδας της Γάζας), και των υψωμάτων Γκολάν στον πόλεμο των έξι ημερών. Το ’73 ξανά πόλεμος με την Αίγυπτο και το ’82 εισβολή στο Λίβανο.

Κάθε φορά που η “σταθερότητα” της Μέσης

Ανατολής κινδύνευε, το Ισραήλ αναλάμβανε να απειλήσει και να τιμωρήσει. Είναι το διαρκές φόβητρο απέναντι σε κινήματα ή και κυβερνήσεις που θα τολμούσαν να αμφισβητήσουν το ποιος εκμεταλλεύεται τον πλούτο της περιοχής και πάνω απ’ όλα το πετρέλαιο.

Η ισραηλινή άρχουσα τάξη δεν μπορεί να δει τον εαυτό της έξω από αυτή τη σχέση. Είναι ταγμένη να πουλάει εκδούλευση ως περιφερειακός τρομοκράτης και να εισπράττει προστασία και βοήθεια. Στα 66 χρόνια ύπαρξης του Ισραήλ, ο ρόλος αυτός ενισχύεται δεν αποδυναμώνεται. Η ισραηλινή κοινωνία αναπαράγει όλα τα τερατώδη χαρακτηριστικά του ισραηλινού κράτους. Το κράτος εξασφαλίζει ένα επίπεδο ζωής ευρωπαϊκού επιπέδου σε βάρος των Παλαιστίνιων που ζουν σε συνθήκες τριτοκοσμικές. Οι Ισραηλινοί ξέρουν πως οι πισίνες των εποικισμών γεμίζουν με νερό κλεμμένο από τα διψασμένα χωράφια της Δυτικής Όχθης και από τα διψασμένα παιδιά της Γάζας. Οι εποικισμοί μέσα στη Δυτική Όχθη συνδέονται με ξεχωριστούς αυτοκινητόδρομους με το Ισραήλ. Αντίθετα τα χωριά των Παλαιστίνιων χωρίζονται με τείχη και συρματοπλέγματα. Στο εσωτερικό του Ισραήλ ισχύει καθεστώς απαρχαίντ – με τους Παλαιστίνιους που απέμειναν στα παλιά σύνορα (του 1948) να είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Διαιώνιση των προνομίων

Στην ισραηλινή πολιτική σκηνή ποτέ δεν υπήρξε κίνημα που να θέσει σε αμφισβήτηση τον πυρήνα του σιωνισμού. Το συνδικαλιστικό κίνημα στήθηκε και συνεχίζει να λειτουργεί στη βάση της προστασίας της “εβραϊκής εργασίας”. Κράτος και “κοινωνία πολιτών” στο Ισραήλ διεκδικούν -με τον τρόπο τους ο καθένας- τη διαιώνιση των προνομίων σε βάρος των αποκλεισμένων Παλαιστίνιων.

Αντίθετα η πολιτική μετατόπιση που επιταχύνεται στο Ισραήλ είναι προς όφελος των πιο αιμοσταγών δυνάμεων, είτε ακραίων θρησκευτικών κομμάτων που δεν υπήρχαν πριν από μερικές δεκαετίες είτε κοσμικών σιωνιστών που προπαγανδίζουν διωγμό μεγαλύτερο και από του ’48.

Το σιωνιστικό σχέδιο δεν αποδείχθηκε εύκολο. Η αντίσταση των Παλαιστίνιων όχι μόνο δεν άφησε το Ισραήλ να ομαλοποιηθεί και να γίνει ένα κράτος όπως όλα τα άλλα, αλλά τροφοδότησε τη ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή ξανά και ξανά – το αντίθετο ακριβώς από ό,τι επιδιώκουν οι ιμπεριαλιστές.

Το Ισραήλ όχι μόνο δεν είναι παντοδύναμο, αλλά βρίσκεται σε κατάσταση διαρκούς κρίσης. Η ήττα στο Λίβανο το 2006, η Αραβική Άνοιξη, η αποχώρηση των ΗΠΑ από το Ιράκ, τα αναπάντητα ερωτήματα για το πώς θα διαχειριστεί τη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη συσσωρεύονται πάνω σε μια άρχουσα τάξη που το μόνο που ξέρει να κάνει είναι να κηρύσσει πόλεμο. Δεν υπάρχει μονοπάτι συμβιβασμού με το σιωνισμό ή λύση “δύο κρατών”. Ο δρόμος προς την απελευθέρωση είναι η σοσιαλιστική επανάσταση στις αραβικές χώρες. Οι αραβικές άρχουσες τάξεις αποδείχθηκαν ανίκανες και απρόθυμες να συγκρουστούν με το σιωνισμό. Οι Άραβες εργάτες μπορούν να στείλουν το απολίθωμα της αποικιοκρατίας στο ιστορικό μουσείο.

Νίκος Λούντος

Γιατί να Διαβάσουμε το Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση

Πλησιάζει η συμπλήρωση ενός αιώνα από την Ρώσικη Επανάσταση που ακόμα και σήμερα αποτελεί φάρο έμπνευσης για εκατομμύρια αγωνιστές και αγωνίστριες σε όλα τα πλάτη και μήκη της γης. Πως όμως ήρθε η νίκη για τη Ρώσικη Επανάσταση, την μοναδική πετυχημένη σοσιαλιστική επανάσταση του 20ου αιώνα;

Σε αυτό το ερώτημα επιχειρούν να απαντήσουν ο Νίκος Λούντος και ο Λεάνδρος Μπόλαρης στην νέα έκδοση του **Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου** όπου παρουσιάζουν με σύντομο, αιχμηρό και περιεκτικό τρόπο τα σημεία καμπής που καθόρισαν την πορεία της επανάστασης. Σε όλα τα κεφάλαια επιμένουν πάνω στις επιλογές που έκαναν οι από τα κάτω και τον καθοριστικό ρόλο του επαναστατικού κόμματος των Μπολσεβίκων.

Από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη κάθε μήνας είχε τις κρίσιμες στιγμές του. Οι δύο συγγραφείς τονίζουν ότι η μελέτη του Φλεβάρη του '17 έχει ιδιαίτερη σημασία. Με μία έννοια, η αρχή της επανάστασης ήταν ένας θρίαμβος του «αυθόρμητου» καθώς καμιά οργάνωση ή κόμμα δεν πήρε την πρωτοβουλία για να την οργανώσει. Από την άλλη όμως πρωταγωνιστής ήταν το πιο οργανωμένο κομμάτι των καταπιεσμένων της αχανούς ρωσικής αυτοκρατορίας: η εργατική τάξη με επικεφαλής τις εργάτριες της υφαντουργίας.

Διαδική εξουσία

Μέσα σε λίγες μέρες με όπλο τις μαζικές απεργίες και τις διαδηλώσεις, το τσαρικό καθεστώς κατέρρευσε μετά από εκατοντάδες χρόνια κυριαρχίας. Τότε εμφανίστηκε η κατάσταση που έχει μείνει στην ιστορία ως «διαδική εξουσία».

Από τη μία μεριά σχηματίστηκε η «Προσωρινή κυβέρνηση» στην οποία συμμετείχαν αστικές δυνάμεις (στη συνέχεια την στήριξαν και τα κόμματα των Εσέρων και των Μενσεβίκων) και από την άλλη εμφανίστηκαν ξανά τα Συμβούλια Εργατών και Στρατιωτών, τα Σοβιέτ, για πρώτη φορά από την επανάστασή του 1905.

Ούτε οι Μπολσεβίκοι είχαν από την αρχή ξεκάθαρη θέση για την στάση τους απέναντι στην «Προσωρινή κυβέρνηση». Υπήρχαν απόψεις ότι η επανάσταση μπορούσε να είναι μόνο αστικοδημοκρατική. Χρειάστηκε η παρέμβαση του Λένιν με τις «Θέσεις του Απρίλη» για να αλλάξει η γραμμή των Μπολσεβίκων. «Ο Λένιν προειδοποιούσε ότι δύο εξουσίες για ένα κράτος είναι πολλές για να αντέξουν για πολύ. Η μία από τις δύο πρέπει να εκμηδενιστεί», θυμίζουν οι δύο συγγραφείς.

Μετά από έντονη εσωκομματική συζήτηση οι Μπολσεβίκοι κερδήθηκαν στις απόψεις του Λένιν και πλέον το κεντρικό σύνθημα ήταν «Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ» με άμεσο τερματισμό του πολέμου και πρωτοβουλίες για τη δημιουργία της Τρίτης Διεθνούς.

Τον Ιούλη τόσο το κόμμα όσο και η ίδια η εργατική τάξη δοκιμάστηκαν μέσα από μια πρώτη σύγκρουση με την άρχουσα τάξη. Η «Προσωρινή κυβέρνηση» συνέχιζε τον πόλεμο και μάλιστα τον Ιούνη είχε κηρύξει μια αποτυχημένη γενική επίθε-

ση. Στην Πετρούπολη, πρωτεύουσα της χώρας, τα Σοβιέτ και οι οργανώσεις των Μπολσεβίκων ήταν πανίσχυρα. Είχε δημιουργηθεί ένα μεγάλο ρεύμα που έσπρωχνε προς την άμεση εξέγερση για την κατάληψη της εξουσίας. Ο Λένιν διαφωνούσε με αυτά τα κομμάτια καθώς σωστά θεωρούσε ότι η Πετρούπολη θα έμενε μόνη της ακόμα και σε μια πιθανή νικηφόρα εξέγερση.

Παρόλα αυτά, η εξέγερση έγινε. Η απόφαση των Μπολσεβίκων ήταν να μπουκώσουν, παρόλο που διαφωνούσαν, για να δώσουν οργανωμένο χαρακτήρα στο κίνημα. Η πρόωρη εξέγερση μπορεί να έχασε, αλλά το κόμμα των Μπολσεβίκων βγήκε πολλαπλά κερδισμένο από την απόφασή του να σταθεί δίπλα στην απόφαση των εργατικών μαζών. Όχι μόνο τα μέλη του απέκτησαν μια πρωτόγνωρη εμπειρία, αλλά η εργατική τάξη είδε ποιο κομμάτι στάθηκε δίπλα της και είχε δίκιο για τον πρόωρο χαρακτήρα της εξέγερσης.

Βέβαια, οι επόμενες εβδομάδες ήταν δύσκολες. Η αντίδραση των από πάνω ήταν σκληρή. Οι Μπολσεβίκοι πέρασαν σε κατάσταση ημι-παρanoiας, ενώ ο ίδιος ο Λένιν κρυβόταν για να αποφύγει την σύλληψή του.

Η «Προσωρινή κυβέρνηση» κάτω από την πίεση των από τα κάτω φαινομενικά άλλαξε προς τα αριστερότερα καθώς πλέον πρωθυπουργός στη θέση του Πρίγκιπα Λβοφ είχε τοποθετηθεί ο Κερένσκι, μέλος του κόμματος Τρουνοβίκι που είχε σχέση με τους Εσέρους. Όμως, η άρχουσα τάξη άρχισε να ψάχνει μια λύση ενόσ «σωτήρα-δικτάτορα». Ο στρατηγός Κορνίλοφ φαινόταν να είναι το κατάλληλο πρόσωπο για αυτό το ρόλο. Στις 19 Αυγούστου ζήτησε από τον Κερένσκι να του παραδώσει τον έλεγχο της Πετρούπολης, το πραξικόπημα είχε ξεκινήσει.

Ξανά μέσα στους Μπολσεβίκους άνοιξε συζήτηση για το ποια στάση θα κρατήσουν. Ο Λένιν ανέλαβε να εξηγήσει στους Μπολσεβίκους ότι το δίλημμα «ή με τον Κορνίλοφ ή με τον Κερένσκι» δεν είναι πραγματικό, αλλά και ότι λάθος θα ήταν μια γραμμή που έλεγε «τι Κορνίλοφ, τι Κερένσκι».

Η τακτική των Μπολσεβίκων θα ήταν το Ενιαίο Μέτωπο με όλους τους εργάτες που ήθελαν να παλέψουν για να επιβιώσει η επανάσταση χωρίς όμως οι επαναστάτες να υποταχτούν στην κυβέρνηση Κερένσκι. Αντίθετα, ήταν η ευκαιρία τους να δείξουν στην εργατική τάξη ότι η «Προσωρινή κυβέρνηση» δεν άξιζε καμιάς εμπιστοσύνης, χρειαζόταν η κατάληψη της εξουσίας από τους ίδιους τους εργάτες για να ολοκληρωνόταν νικηφόρα η επανάσταση.

Το πραξικόπημα απέτυχε. Την πόλη υπεράσπισε η Στρατιωτική Επαναστατική Επιτροπή που ιδρύθηκε από το Σοβιέτ και πολλά κομμάτια των εργατών έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο, όπως οι Σιδηροδρομικοί.

Οι Μπολσεβίκοι ήταν οι μεγάλοι νικητές από την επιτυχία της αντίστασης στο πραξικόπημα. «Δεν ήταν μόνο οι πιο θαρραλέοι και αταλάντευτοι στη μάχη ενάντια στον Κορνίλοφ, αλλά είχαν να προτείνουν ένα συγκεκριμένο σχέδιο για αυτή τη μάχη χωρίς να σπάσουν τους δεσμούς τους με τους υπόλοι-

πους εργάτες» αναφέρουν οι δύο συγγραφείς. Στις 31 Αυγούστου κέρδισαν την πλειοψηφία στο Σοβιέτ της Πετρούπολης όπου ο Τρότσκι, μέλος πλέον των Μπολσεβίκων εκλέχτηκε Πρόεδρος όπως το 1905 και στις 5 Σεπτεμβρίου απέκτησαν την πλειοψηφία και στη Μόσχα. Μέσα σε λίγες μέρες σάρωσαν στις εκλογές όλων σχεδόν των Σοβιέτ, ενώ πήραν 90% στις δημοτικές εκλογές της Μόσχας.

Γκάζι

Τα Σοβιέτ πλέον ζητούν την παραίτηση της κυβέρνησης Κερένσκι και απαιτούν από την Κεντρική Εκτελεστική Επιτροπή να πάρει αυτή την εξουσία. Ο Κερένσκι επιχειρήσει να ανανεώσει την «Προσωρινή κυβέρνηση» για να κρατηθεί την εξουσία, οργάνωσε μια «Δημοκρατική Συνδιάσκεψη» με στόχο να βάλει τα κόμματα της αριστεράς να συμμετέχουν στην νέα κυβέρνηση. Η πρόταση αυτή βρήκε υποστηρικτές στην ηγεσία των κομμάτων, ενώ ακόμα και κομμάτια της ηγεσίας των Μπολσεβίκων «τόιμπησαν» σε αυτή την προοπτική (όπως ο Κάμενεφ και ο Ζηνόβιεφ που ήταν ενάντια στην ένοπλη εξέγερση). Ο Λένιν από το «φρένο» που πρότεινε τον Ιούλη, τώρα είχε περάσει στο «γκάζι».

Τον Ιούλη η εξέγερση ήταν πρόωρη, όμως τώρα αν αργούσαν οι επαναστατικές δυνάμεις θα ήταν αργά. Οι Μπολσεβίκοι έμαθαν την «τέχνη της επανάστασης» μέσα στη φωτιά της μάχης. Η «Προσωρινή κυβέρνηση» συνέχιζε αμείωτα τις προκλήσεις, από νέες επιστρατεύσεις μέχρι απαγορεύσεις στις εφημερίδες των Μπολσεβίκων. Στις 9 Οκτώβρη το Σοβιέτ δημιούργησε την Στρατιωτική Επαναστατική Επιτροπή και στις 24 Οκτώβρη πέρασε στην επίθεση. Η επανάσταση στην Πετρούπολη έγινε με «προλεταριακό τρόπο» όπως έλεγε ο Τρότσκι, με φοβερή οργάνωση και με συγκεκριμένο σχέδιο που υλοποιήθηκε από την εργατική τάξη ως σύνολο.

Το βράδυ της 25ης Οκτώβρη το 2ο Παν-ρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ ενέκρινε την κατάληψη της εξουσίας και την επόμενη μέρα πέρασε τα τρία ιστορικά διατάγματα για την ειρήνη, την γη και την ανάληψη της εξουσίας από το συμβούλιο των λαϊκών επιτρόπων με επικεφαλής τον Λένιν.

Μέσα σε οχτώ μήνες η εργατική τάξη είχε πάρει την εξουσία στην Ρωσία και άνοιγαν οι μεγαλύτερες προοπτικές με το κύμα των επαναστάσεων που ακολούθησε.

Νεκτάριος Δαργάκης

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
(πίσω από
Τιάνια-ΡΕΞ)
τηλ.
2105247584
www.marxistiko.gr

ΟΜΠΑΜΑ αποτυχία και κατά του ρατσισμού

Χιλιάδες συγκεντρώθηκαν στην κηδεία του 18χρονου μαύρου Μάικλ Μπράουν στο Ferguson του Μιζούρι τη Δευτέρα 25/8, 16 μέρες μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του από εξεπαφής πυροβολισμό μπάτσου. Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης Ομπάμα να καταλαγιάσει τα πνεύματα με την παρουσία στενών συνεργατών του Αμερικανού προέδρου στην κηδεία, το κύμα οργής αλλά και αλληλεγγύης και συμπάραστασης στους εξεγερμένους κατοίκους του μικρού προάστιου του Σεντ Λούις στο Μιζούρι έχει ξεπεράσει τα σύνορα των ΗΠΑ.

Την Κυριακή 24/8 χιλιάδες συγκεντρώθηκαν στην Ν. Υόρκη για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην ρατσιστική αστυνομική βία που έχει ως αποτέλεσμα τον θάνατο μαύρων πολιτών. Οι διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους για να απαιτήσουν να επιβληθεί δικαιοσύνη και στην υπόθεση του Έρικ Γκάρνερ, ενός 47χρονου αφροαμερικανού που στραγγαλίστηκε από αστυνομικό στη Νέα Υόρκη τον Ιούλιο.

Από την Αυστραλία και την Ιαπωνία, έως την Βρετανία, την Ολλανδία και τον Καναδά συνεχίζονται οι συγκεντρώσεις συμπάραστασης στους κατοίκους του Ferguson και ενάντια στην αστυνομική ρατσιστική βία. Πρωτοφανές είναι και το κύμα οργής που έχει ξεσπάσει και μέσα στις ΗΠΑ.

Εν τω μεταξύ η πρωτοφανής επιχείρηση τρομοκράτησης των κατοίκων του Ferguson που ακολουθήθηκε από την επίθεση λάσπης τόσο για το ποιόν του 18χρονου Μάικλ Μπράουν αλλά και ενάντια στην εξέγερση που ξέσπασε αμέσως μετά, όχι μόνο δεν κατάφεραν να κάμψουν την οργισμένη αντίδραση των κατοίκων, αλλά προκάλεσαν αλυσιδωτή κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Κρότου λάμψης, δακρυγόνα, ξύλο, πλαστικές σφαίρες ακόμα και πραγματικά πυρά ήταν η απάντηση της στρατιωτικά εξοπλισμένης αστυνομίας που εισέβαλε στο Ferguson μετά από κάλεσμα του κυβερνήτη της πολιτείας οδηγώντας σε δεκάδες επιπλέον τραυματισμούς.

Θανάσιμοι πυροβολισμοί

Μια γυναίκα χτυπήθηκε σοβαρά από σφαίρα και ένας 27χρονος βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο. Εν μέσω του κοινωνικού αναβρασμού άλλος ένας μαύρος, άοπλος, ο 24χρονος Έζελ Φόρντ έχασε τη ζωή του από όπλο αστυνομικού του Λος Άντζελες, ενώ συγκλονίζουν οι εικόνες από το βίντεο της νέας εν ψυχρώ δολοφονίας του 25χρονου μαύρου Κατζέιμ Πάουελ από τους θανάσιμους πυροβολισμούς λευκών μπάτσων στο διπλανό Σεντ Λούις του Μιζούρι.

Από τις 9 Αυγούστου που η αστυνομία στο Ferguson δολοφόνησε τον Μάικλ Μπράουν, οι μαρτυρίες συμφωνούν πως ο Μπράουν απομακρυνόταν από τον αστυνομικό και είχε τα χέρια του στον αέρα όταν πυροβολήθηκε. Έχοντας καθυστερήσει την έρευνα για την δολοφονία και αρνούμενες να δώσουν στη δημοσιότητα το όνομα του μπάτσου που σκότωσε εν ψυχρώ τον 18χρονο οι τοπικές αρχές πυροδότησαν την οργή του κόσμου που βγήκε στους δρόμους.

Το Ferguson είναι μια πόλη με μεγάλο πληθυσμό φτωχών μαύρων υπό τον έλεγχο μιας αστυνομίας που αποτελείται συντριπτικά από λευκούς. Το πλήθος, από αγρύπνιες με κεριά στον τόπο του εγκλήματος προχώρησε σε δυναμικότερες κινητοποιήσεις και επιθέσεις στην αστυνομία. Ο ρατσισμός και η εξαθλίωση των φτωχών μαύρων αποτελούν το εύλεκτο υπόβαθρο της εξέγερσης. Στοιχεία που κυκλοφόρησαν ευρέως μετά την δολοφονία του Μπράουν αποδεικνύουν πως η συντριπτική πλειοψηφία των μαύρων κατοίκων της περιοχής ζει κάτω από το όριο της φτώχειας σε αντίθεση με την λευκή μειοψηφία της περιοχής, ενώ και τα στοιχεία της αστυνομίας για το 2013 σχετικά με τις συλλήψεις και τους ελέγχους αποδεικνύουν τον θεσμικό ρατσισμό και την απίστευτη αστυνομική βία απέναντι στους μαύρους.

K.M.

Η τραγωδία του Κουρδιστάν

Περισσότεροι από ενενήντα είναι μέχρι στιγμής οι βομβαρδισμοί από αμερικάνικα αεροπλάνα στο βόρειο Ιράκ. Τη μεγαλύτερη δημοσιότητα πήραν τα πλήγματα «ακριβείας» στο Φράγμα της Μοσούλης, ένα τεράστιο υδροηλεκτρικό έργο από την εποχή του Σαντάμ Χουσεΐν, που ανάμεσα στα άλλα εξασφαλίζει και την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στην Βαγδάτη. Οι μαχητές του «Ισλαμικού Κράτους» είχαν καταλάβει το Φράγμα. Όμως, η ανακατάληψή του δεν ήταν έργο των αεροπορικών βομβαρδισμών. Οι Κούρδοι μαχητές, οι «πεσμεργκά», σήκωσαν το μεγαλύτερο βάρος των χειραίων επιχειρήσεων –μαζί με ό,τι έχει απομείνει από αξιόμαχες μονάδες του ιρακινού στρατού.

Στο βόρειο Ιράκ οι ΗΠΑ θέλουν να πολεμήσουν τον «καρκίνο» –όπως τον ονόμασε ο Ομπάμα– του Ισλαμικού Κράτους, χρησιμοποιώντας τους Κούρδους στρατιώτες. Εκεί που μερικά χρόνια πριν οι αντάρτες του ΡΚΚ της Τουρκίας αντιμετώπιζονταν σαν αιμοδιψείς τρομοκράτες, τώρα τα δυτικά ΜΜΕ είναι γεμάτα από συγκινητικές αναφορές στις μεικτές μονάδες του –αντάρτες και αντάρτισσες– που βοήθησαν στην εκκένωση των αποκλεισμένων Γεζίντι που πολιορκούσαν οι τζιχαντιστές του Ισλαμικού Κράτους.

Για τους Κούρδους, από την άλλη, η στήριξη στην πολεμική ισχύ των ΗΠΑ μπορεί να φαίνεται αναγκαστική επιλογή. Το Ισλαμικό Κράτος μετά τις εντυπωσιακές επιτυχίες του νωρίτερα το καλοκαίρι στράφηκε προς το βορρά κυριεύοντας περιοχές που ελέγχονταν από την ημι-αυτόνομη κυβέρνηση του ιρακινού Κουρδιστάν.

Οι «πεσμεργκά» είχαν τη φήμη ατρόμητων και έμπειρων μαχητών μετά από δεκαετίες αντάρτικου. Όμως, αρχικά έχαναν στην αναμέτρηση με τον αντίπαλο. Οι αιτίες είναι πολλές. Η πλειοψηφία στις μονάδες τους αποτελείται από νεοσύλλεκτους που δεν έχουν πολεμική εμπειρία, πολλοί προέρχονται από τις πόλεις όχι τα βουνά. Ο οπλισμός τους είναι ελαφρύς και πεπαλαιωμένος. Αντίθετα το Ισ-

λαμικό Κράτος έχει κυριεύσει μεγάλες ποσότητες μοντέρνου και βαριού οπλισμού από την Συρία και αμερικάνικο οπλισμό από το στρατό του Ιράκ που κατέρρευσε. Συνεπώς, οι αμερικάνικες βόμβες και τα δυτικά όπλα γενικότερα μοιάζουν να είναι απαραίτητα.

Το πρόβλημα είναι ότι με αυτό τον τρόπο το κουρδικό κίνημα κινδυνεύει να γίνει το πεζικό του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Αυτό δεν θα βάλει τέρμα στο σεχταριστικό εμφύλιο πόλεμο στο Ιράκ και ίσως όχι και τόσο μακροπρόθεσμα θα πλήξει τους ίδιους τους Κούρδους. Η πρόσφατη ιστορία είναι απόδειξη γι' αυτό.

Κίνημα

Το κουρδικό κίνημα απλώνεται σε τέσσερις χώρες, την Τουρκία, την Συρία, το Ιράκ και το Ιράν. Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και οι περιφερειακοί «παίκτες» το αντιμετώπιζαν και το αντιμετώπιζουν με ένα μείγμα καταστολής και της πολιτικής «διαίρει και βασίλευε».

Στη δεκαετία του '80 ο δικτάτορας Σαντάμ Χουσεΐν χρησιμοποίησε ακόμα και χημικά όπλα για να καταστείλει την εξέγερση στο ιρακινό Κουρδιστάν. Δεκάδες χιλιάδες άμαχοι βρήκαν φρικτό θάνατο. Όμως, τότε οι ΗΠΑ δεν έστειλαν αεροπλάνα να βοηθήσουν. Ο Σαντάμ Χουσεΐν ήταν ο άνθρωπός τους που είχε εξαπολύσει πόλεμο ενάντια στο Ιράν. Η ηγεσία των Κούρδων του Ιράκ στράφηκε στο νέο ιρακινό καθεστώς για βοήθεια. Τους την πρόσφερε την ίδια στιγμή που συνέτριβε το αντάρτικο στο ιρακινό Κουρδιστάν.

Το 1991 ο Σαντάμ Χουσεΐν μπήκε στο στόχαστρο των ΗΠΑ. Η ήττα του στον Πρώτο Πόλεμο του Κόλπου έδωσε το κουράγιο στους Κούρδους να ξεγερωθούν ξανά. Όμως, κι αυτή τη φορά οι ΗΠΑ έμειναν στην άκρη να κοιτάζουν τον ιρακινό στρατό να συντρίβει την εξέγερση. Κατόπιν εορτής, ο ΟΗΕ επέβαλε μια ζώνη απαγόρευσης πτήσεων πάνω από το βόρειο Κουρδιστάν που έδωσε την ευκαιρία στους Κούρδους να ανασυνταχθούν. Στη δεκαετία του '90 άπλωσαν την

ζώνη ελέγχου στις περιοχές που έλεγχε μέχρι το καλοκαίρι η περιφερειακή κυβέρνηση των Κούρδων.

Όμως, το αίτημα για ανεξάρτητο κράτος έμεινε στα χαρτιά. Το τουρκικό κράτος, σημαντικός σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή, κορύφωσε τις αιματηρές εκστρατείες του ενάντια στο αντάρτικο του ΡΚΚ. Δεν ήθελε με κανένα τρόπο ένα κράτος στο Ιρακινό Κουρδιστάν. Από τότε οι ΗΠΑ φρόντιζαν ώστε το Ιρακινό Κουρδιστάν να είναι τόσο ισχυρό ώστε να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους αλλά ποτέ τόσο ισχυρό ώστε να απειλεί το τουρκικό κράτος.

Η εισβολή και η κατοχή του Ιράκ το 2003 δεν άλλαξαν επί της ουσίας αυτή την κατάσταση. Είναι αλήθεια ότι σήμερα το Ιρακινό Κουρδιστάν απολαμβάνει το μεγαλύτερο βαθμό αυτονομίας στην ιστορία του κουρδικού έθνους. Έχει στρατό, κοινοβούλιο, εξωτερική πολιτική. Όμως, παρόλα αυτά, η επιβίωσή του εξαρτάται από την καλή θέληση της Τουρκίας και από τη χρηματοδότηση από την Βαγδάτη. Υποτίθεται ότι το 17% των εσόδων από την πώληση του ιρακινού πετρελαίου θα πήγαινε στην περιφερειακή κυβέρνηση του Ιρακινού Κουρδιστάν. Όμως, η κυβέρνηση του Μαλίκι την είχε διακόψει.

Οι διεφθαρμένοι και υπερπλούσιοι Κούρδοι πολιτικοί (δυο οικογένειες βασικά, οι Μπαρζανί και οι Ταλαμπανί) χρησιμοποιούν την ένοπλη δύναμη των «Πεσμεργκά» ως διαπραγματευτικό ατού στα παζάρια για τον σχηματισμό μιας νέας κυβέρνησης στη Βαγδάτη. Οι ΗΠΑ και το Ιράν έχουν μπει σε ένα περίπλοκο χορό συνεννοήσεων και συνεργασιών γι' αυτό το ζήτημα και για την αντιμετώπιση του Ισλαμικού Κράτους. Οι Κούρδοι πολιτικοί μπορεί να κερδίσουν μερικά υπουργικά γραφεία και μερικά δισεκατομμύρια παραπάνω μέσα από αυτά τα παζάρια. Όμως, ο κουρδικός λαός δεν θα κερδίσει ούτε ανεξαρτησία, ούτε ευημερία ούτε περισσότερη ασφάλεια.

Λέανδρος Μπόλαρης

Από τη μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης στο Σύνταγμα την 1η Μαρτίου 1999, όταν η ελληνική κυβέρνηση παρέδωσε τον Κούρδο ηγέτη Οτσαλάν στο τουρκικό κράτος

Κλείστε τη Σούδα

«Ο υπουργός Άμυνας Χέιγκελ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την ισχυρή στρατιωτική σχέση με την Ελλάδα και για τη φιλοξενία που προσφέρει ο ελληνικός λαός στις αμερικανικές δυνάμεις στον Κόλπο της Σούδας στην Κρήτη».

Αυτά ανέφερε στην ανακοίνωση που συνέταξε εκ μέρους του Αμερικανικού Πενταγώνου ο υποναύαρχος Κίρμπι, ακριβώς μετά την συνάντηση του υπουργού Άμυνας των ΗΠΑ Χέιγκελ με τον ομόλογό του στην Ελλάδα Αβραμόπουλο την προηγούμενη Τρίτη.

Και πώς να μην είναι «ευγνώμων» ο υπουργός των ΗΠΑ. Σε μια περίοδο που η αστάθεια απλώνεται από την Λιβύη μέχρι το Ιράκ και ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός ψάχνει για στέρεες βάσεις για να ξεδιπλώσει τις επιδρομές του, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το ρεπορτάζ της Καθημερινής, «φαίνεται ότι άνοιξε ο δρόμος για την αξιοποίηση μιας υπάρχουσας συμφωνίας για τη φιλοξενία μη επανδρωμένων αεροσκαφών στη βάση της Σούδας -και μόνο εκεί- στο πλαίσιο της διμερούς αμυντικής συνεργασίας. Γνωστά ως drones, τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη εκτιμάται ότι θα μπορούσαν να συμβάλουν στο εθνικό αμυντικό σύστημα και στον καλύτερο έλεγχο της μετανάστευσης».

Η τοποθέτηση μη επανδρωμένων αεροσκαφών (που χρησιμοποιούνται είτε για αναγνώριση και παρακολούθηση είτε για να πλήξουν στόχους με πυραύλους και βόμβες) σε βάσεις στην Καλαμάτα ή την Σούδα, ήταν από τις βασικές απαιτήσεις των αμερικανών ήδη από πέρισι το καλοκαίρι. Όμως, με την κρίση να απλώνεται στην Ανατολική Μεσόγειο, όπως παρατήρησαν διάφοροι σχολιαστές, φέτος η απαίτηση αυτή είχε γίνει πιο πιεστική - ένα «αίσθημα επείγοντος» κυριαρχούσε στο Πεντάγωνο.

Όχι βέβαια ότι χρειαζόταν και ιδιαίτερη «πίεση» η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου -που έχει ήδη ανακηρύξει σε νέο

“Σαν στο σπίτι σου”, ο Αβραμόπουλος... υποδέχεται τον Χέιγκελ στο Αμερικανικό Πεντάγωνο!

δόγμα τον άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Ισραήλ, να μπει στην πρώτη γραμμή της υλοποίησης των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Όπως ανέφερε σε ύφος χιλίων καρδινάλιων ο ίδιος ο Αβραμόπουλος, που σύντομα θα είναι και ο νέος επίτροπος της Ελλάδας στην Κομισιόν:

Συνεργασία

«Θυμίζω ότι ήταν η τρίτη διμερής επίσκεψή μου στην Ουάσινγκτον, στο Πεντάγωνο, κατά τη διάρκεια των δύο θητειών μου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Είχαμε την ευκαιρία, μαζί με τον Αμερικανό ομόλογό μου, να επιβεβαιώσουμε για μία ακόμη φορά το πράγματι άριστο επίπεδο της ελληνοαμερικανικής αμυντικής συνεργασίας. Σήμερα προχωρήσαμε ουσιαστικά στην ολοκλήρωση καθοριστικών ζητημάτων που αφορούν στον οδικό χάρτη της αμερικανικής αμυντικής συνεργασίας με τη χώρα μας, δίνοντας λύσεις σε εκκρεμή θέματα.

Πάνω από όλα όμως, συζητήσαμε για τα φλέγοντα γεωπολιτικά θέματα της περιοχής μας, για τον γεωστρατηγικό ρόλο της Ελλάδας ως νησιδας σταθερότητας και ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και για το ρόλο που η Ελλάδα μπορεί να αναλάβει στο όνομα της διεθνούς νομιμότητας. Συμφωνήσαμε ότι σήμερα,

περισσότερο από ποτέ, η αμυντική συνεργασία ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ελλάδα έχει στρατηγικό και ουσιαστικό χαρακτήρα. Τα ζητήματα αυτά θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και πάλι, σε πολυμερές πλέον επίπεδο, στην Ουαλία στα πλαίσια του NATO στις αρχές Σεπτεμβρίου...»

Ο «ρόλος που μπορεί να αναλάβει η Ελλάδα στο όνομα της διεθνούς νομιμότητας» σημαίνει σε απλά ελληνικά όλο και βαθύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια -και τους αιματηρούς πολέμους που τα συνοδεύουν- προκειμένου ο ελληνικός καπιταλισμός να αναβαθμίσει τον ρόλο του στην ευρύτερη περιοχή. Πρόκειται για άκρως επικίνδυνα σχέδια που το κόστος τους μεταφράζεται σε δισεκατομμύρια ευρώ για εξοπλισμούς σήμερα, αλλά και σε χιλιάδες χαμένες ανθρώπινες ζωές -σήμερα αλλού, αύριο εδώ.

Το αντιπολεμικό κίνημα, που τις τελευταίες βδομάδες έδειξε ξανά την δύναμή του στους δρόμους της Αθήνας και των πόλεων όλης της χώρας, όπως έπραξε ξανά στο παρελθόν, πρέπει και μπορεί να αντισταθεί στα βάρβαρα ιμπεριαλιστικά σχέδια και στην συμμετοχή της ελληνικής άρχουσας τάξης σε αυτά.

Γιώργος Πίττας

“Πολιορκία” του NATO στην Ουαλία

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές ετοιμάζονται να πολιορκήσουν την Σύνοδο Κορυφής του NATO, που γίνεται στις 4-5 Σεπτέμβρη στο Νιούπορτ της Ουαλίας, με κορυφαίο γεγονός το μεγάλο συλλαλητήριο που θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 30 Αυγούστου και θα ανοίξει τις διαμαρτυρίες.

Η διάσκεψη, στην οποία αναμένεται να συμμετέχουν ο Ομπάμα, η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Κάμερον και πολλοί από τους ηγέτες των χωρών του NATO, γίνεται μέσα σε μια περίοδο μεγάλης κρίσης για τον έλεγχο που ασκούν ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του - στο Ιράκ, την Συρία, την Παλαιστίνη, την Λιβύη, την Ουκρανία.

Όπως διαφάνηκε και από την διάσκεψη των υπουργών Άμυνας του NATO - που προηγήθηκε στις αρχές Ιούνη και συμμετείχε ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Αβραμόπουλος, συμφωνώντας με «πρωτοβουλίες» του NATO όπως αυτή των στενά «Διασυνδεδεμένων δυνάμεων» (συχνές κοινές δράσεις, ασκήσεις, κλπ) και της «Συλλογικής Άμυνας» - στην Ουαλία η ελληνική κυβέρνηση σχεδιάζει την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της στα πολεμικά ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Αντισύννοδος

Στο συλλαλητήριο που θα γίνει στο Νιούπορτ στις 30 Αυγούστου καλούν ήδη πάνω από 40 οργανώσεις, (ανάμεσα τους η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο Βρετανίας, η CND - Καμπάνια για τον πυρηνικό αποπλοισμό και άλλες) ενώ τις μέρες που θα ακολουθήσουν θα πραγματοποιηθεί Αντισύννοδος με τη συμμετοχή διεθνών ομιλητών και μια σειρά από εκδηλώσεις και διαμαρτυρίες. Ήδη σε πόλεις της Βρετανίας οργανώνονται πούλμαν που θα μεταφέρουν τους διαδηλωτές, ενώ κάποιιοι έχουν ήδη ξεκινήσει μικρές «πορείες ειρήνης» με κατεύθυνση την Ουαλία.

Ενδεικτικά του μεγέθους της κινητοποίησης είναι τα αστυνομικά μέτρα που ετοιμάζονται. Η βρετανική κυβέρνηση έχει ανακοινώσει ότι πρόκειται να κινητοποιήσει 9000 αστυνομικούς για να προφυλάξουν τα γεράκια του πολέμου που θα συνεδριάζουν στην έπαυλη Celtic Manor, αποκλείοντας τους πάντες σε ακτίνα 20 χιλιομέτρων.

Όπως δήλωσε στην εφημερίδα Socialist Worker, ο Άνταν Γιοχάνες, γραμματέας του παραρτήματος της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στο Κάρντιφ της Ουαλίας: «Οι ΗΠΑ θα πιέσουν τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να αυξήσουν τις ήδη υπέρογκες δαπάνες για τους εξοπλισμούς σε μια περίοδο που η φτώχεια και η ανισότητα μεγαλώνουν», ενώ την ίδια στιγμή «η επέκταση του NATO έχει συμβάλει σε επικίνδυνες κρίσεις όπως στην Ουκρανία, που απειλούν με πολεμική ανάφλεξη ολόκληρες περιοχές».

Το συλλαλητήριο και οι κινητοποιήσεις ενάντια στην Σύνοδο Κορυφής του NATO στην Ουαλία αποτελούν συνέχεια της αναζωπύρωσης των διεθνών αντιπολεμικών κινητοποιήσεων που έχουν γίνει σε μια σειρά από χώρες μέσα στο καλοκαίρι ενάντια στην ισραηλινή επίθεση στην Γάζα.

Η επιτυχία των κινητοποιήσεων μπορεί να στείλει ένα διπλό μήνυμα: Από τη μια, στον Ομπάμα και τα υπόλοιπα γεράκια του πολέμου ότι θα βρουν ξανά απέναντί τους το αντιπολεμικό κίνημα μέσα στις ίδιες τους τις χώρες.

Και από την άλλη, να αποτελέσει ένα μήνυμα αλληλεγγύης στους λαούς που δέχονται τις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις και αντιστέκονται, ότι η μόνη δύναμη και το μόνο αντίπαλο δέος για να σταματήσουμε την βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού, είναι ο κοινός αγώνας της εργατικής τάξης.

Διαδήλωση την Άνοιξη του 2011 στην Κρήτη